

1021

ΕΓΓΡΑΦΑ

ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΤΑΣ ΜΟΛΥΒΔΟΥΧΟΥΣ
ΣΚΩΡΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΑ

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΥ 1860 ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1865

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΔΕΛΛΑ.

~~~~~  
« Οὐ μετανοεῖν, ἀλλὰ προνοεῖν  
» χρητὴν τὸν ἄνδρα τὸν σοφόν. »  
ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ.  
~~~~~

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ Α. ΚΑΝΑΡΙΩΤΟΥ ΚΑΙ Ζ. ΓΥΓΙΑΡΗ.

(Ὁδὸς Χρυσισπηλαιωτικῆς ἀριθ. 14.)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΠΑΛΑΤΕΣ

ΕΓΓΡΑΦΑ

ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΤΑΣ ΜΟΛΥΒΔΟΥΧΟΥΣ ΣΚΩΡΙΑΣ

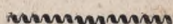
ΚΑΙ ΤΑ

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΥΡΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΟΥ 1860 ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1865

ΥΠΟ

ΑΝΔΡΕΑ ΚΟΡΔΕΛΛΑ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ Α. ΚΑΝΑΡΙΩΤΟΥ ΚΑΙ Ζ. ΓΡΥΠΑΡΗ.

(Ὁδὸς Χρυσοσπηλαιωτίσσης ἀριθ. 14.)

—
1870.

ELIPPA

REPORT OF THE BOARD OF DIRECTORS

AT THE

MEETING OF THE BOARD

HELD AT THE CITY OF NEW YORK

ON

THE 15TH DAY OF

APRIL

IN

THE YEAR OF OUR LORD 1880

(SEE REPORT OF THE BOARD)

1880

ΕΓΓΡΑΦΑ

ΑΦΟΡΩΝΤΑ ΤΑΣ ΜΟΛΥΒΔΟΥΧΟΥΣ ΣΚΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΥΡΙΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ 1860
ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ 1865.

ΥΠΟ Α. Κ.

ΕΓΓΡΑΦΑΟΝ 1.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Πρὸς τὸν Κύριον Α. Κορδέλλαν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 17 Δεκεμβρίου 1860.

Εἰς τὸν Δῆμον Λαυρίου τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς κατὰ τὰς
θέσεις Θεριοῦ, Σουνίου Ἀναβύσσου καὶ τὰ περίξ εὑρέθησαν
σχωρίαί παλαιῶν καμινεύσεων τῶν ἀρχαίων μεταλλευμάτων
Λαυρίου. Παρακαλῶ ὑμᾶς, Κύριε, νὰ μεταβῆτε εἰς τὰς
ἄνω ὑποδειχθείσας θέσεις, περιερχόμενοι καὶ πᾶν ἄλλο μέ-
ρος ὅπερ καθ' ὁδὸν ἠθέλατε ἀπαντήσῃ περιέχον τοιαύτας ἀρ-
χαίας καμινεύσεις, καὶ ἐξετάσητε, α) περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν
σχωριῶν τῶν εὑρισκομένων εἰς ἐκάστην θέσιν· β') πόσον ἀπέ-
χουσι τῆς θαλάσσης αἱ σχωριοῦχοι θέσεις, καὶ γ') ἐν περι-
πτώσει ἐξαγωγῆς τούτων τῶν σχωριῶν, ποῖος εἶναι περὶ τὰ
μέρη ἐκεῖνα ὁ ἀσφαλέστερος λιμὴν διὰ τὴν φόρτωσιν. Ἐξ ἐ-
κάστης θέσεως θέλετε συλλέξῃ τὰ ἀναγκαῖα δείγματα, ἅτι-
να μετὰ τὴν ἐπάνοδόν σας θέλετε ὑποβάλλῃ εἰς χημικὴν ἀνά-
λυσιν, πρὸς γνῶσιν τῶν συστατικῶν των. Ἐὰν λάβῃτε ἀνάγ-
κην ἐργατικῶν χειρῶν, ἢ ἄλλων προχείρων μέσων διὰ τὴν
ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς σας ταύτης, προσκαλεῖται ὁ Δῆ-

μαρχος Λαυρίου, πρὸς ὃν θέλετε ὑποδείξει τὴν παροῦσάν μας, νὰ παράσχη ὑμῖν πᾶσαν συνδρομὴν καὶ διευκόλυνσιν.

Ἐπειδὴ δὲ διὰ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν ὑπηρεσίαν, θέλετε πλησιάσει πρὸς τὰ μέρη τῆς Ἀναβύσσου, σᾶς παρακαλοῦμεν συνάμα νὰ ἐπισκεφθῇτε τὴν ἐκεῖ ἀλικὴν καὶ ἐξετάσῃτε τὴν κατάστασιν τῶν ἀλοπηγίων ὥς καὶ τὰ θεμέλια τῆς ἀλαταποθήκης τῆς ὁποίας ἡ οἰκοδομὴ διεκόπη. Περὶ πάντων τούτων θέλετε μᾶς ὑποβάλει τὴν προσήκουσαν ἐκθεσιν μετὰ τὴν ἐπάνοδόν σας.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΣΙΜΟΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 2.

Ἀριθ. Πρωτοκόλλου
Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν 71280.

Κύριε Ὑπουργέ.

Κατὰ διαταγὴν ὑμῶν μετέβην εἰς τὸν Δῆμον Λαυρίου τῆς Ἐπαρχίας Ἀττικῆς καὶ ἐπιθεώρησα μὲ τὴν ἀπαιτουμένην ἀκρίβειαν τὰς ἐκμεταλλεύσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων λαμβάνω δὲ τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ὑποβάλλω τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν μου ἐν συντομίᾳ καὶ ἀκολούθως ἐπιφυλάττομαι νὰ θέσω ὑπ' ὄψιν σας λεπτομερεστέραν περιγραφὴν τῶν ἰδίων διότι παρετήρησα λίαν σπουδαῖα πράγματα.

α) Αἱ σκωρίαι αὗται εἶναι διεσχορπισμέναι εἰς μίαν περιοχὴν περίπου τῶν δέκα ὥρων καὶ εἰς ποσὸν ὥς ἔπεται.

1) Εἰς τὸ Λουλουκούκιον, κείμενον 1 ὥραν τῆς Κερατέας καὶ 1 $\frac{1}{2}$ ὥραν τοῦ Θεριοῦ, εὐρίσκονται 10000 μ. κ.

2) Εἰς τὸν Κυπριανόν, κείμενον πλησίον τοῦ Θεριοῦ εἰς τὸ παράλιον 46,000 μ. κ.

3) Εἰς τὰ ἐργαστήρια, κείμενα $\frac{1}{2}$ ὥραν τοῦ Θεριοῦ εἰς τὸ παράλιον μὲ 40,000 μ. κ.

4) Εἰς τὸν Πασσᾶ κείμενον 1 $\frac{1}{2}$ ὥραν τοῦ Θεριοῦ εἰς τὸ παράλιον μὲ 50,000 μ. κ.

5) Εἰς τὸν Βερτζέκον, κείμενον μεταξὺ Σουγίου καὶ Κε-

ρατέας καὶ ἀπέχων $1\frac{1}{2}$ ὥραν τῆς θαλάσσης με 750,000 μ. κυβικά.

6) Εἰς τὸ χῶμα κείμενον εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν καὶ ἀπέχον 2 ὥρας τῆς θαλάσσης με 250,000 μ. κ.

7) Εἰς τὸ Συντερίνον ἀπέχον τρεῖς ὥρας τῆς θαλάσσης με 350,000 μ. κ.

8) Εἰς τὸ Δημολάκιον κείμενον 4 ὥρας τῆς θαλάσσης με 40,000 μ. κ.

Τὸ ὅλον τοῦ ποσοῦ τῶν σκωριῶν 1,500,000 μ. κ. ἦτοι 102,280,000 καντάρια.

Αἱ σκωρίαι αὐται προελθοῦσαι ἀπὸ τὰς μεταλλεύσεις τῶν ἀρχαίων μεταλλευμάτων ἐμπεριέχουν ἀργυροῦχον μόλυβδον εἰς ἀρκετὸν ποσὸν ὥς καὶ ἡμιδιάλυτα μεταλλεύματα τοῦ ἐν-θείου μολύβδου ἔνεκα τῆς ἀτελείας τῶν τότε μεταλλουργικῶν ἐργασιῶν.

Κατὰ τὰς χημικὰς δοκιμασίας τοῦ ἀργυρούχου μολύβδου τὰς ὁποίας ἐξέτελεσα με τὸν Κ. Βουγιούκαν ἡῦρα κατὰ μέσον ὅρον 00725 τοῖς $\frac{0}{9}$.

β) Ὁ ἀσφαλέστερος λιμὴν διὰ τὴν φόρτωσιν τῶν σκωριῶν τοῦ Λουλουκίου τοῦ Κυπριανοῦ καὶ τῶν Μαγαζείων εἶναι ὁ τοῦ Θεριοῦ. Ἡ φόρτωσις τῶν σκωριῶν τοῦ Πασσᾶ γίνεται ἐπὶ τόπου. Ἡ δὲ διὰ τὰς σκωρίας τοῦ Βερζέκου, τοῦ χῶματος τῆς Συντερίνης καὶ Δαμαλακίου εἰς τὰ πέριξ τοῦ Σουνίου.

Διὰ πολλοὺς ἐπιστημονικοὺς λόγους, γνωμοδοτῶ ἵνα μὴ παραχωρηθῶσιν αἱ σκωρίαι αὐται ἐκτὸς τοῦ Κράτους. Ἐκ τῶν σκωριῶν αὐτῶν δύναται δι' ἀτελῶν καμίνων, δι' ὀλίγων ἐξόδων καὶ διὰ τυχαίων προσώπων, ἐπωφελῶς νὰ ἐξάγουν τὸν μόλυβδον καὶ ἐξ αὐτοῦ μετὰ ταῦτα τὸν ἄργυρον.

Ἐὰν ὁ παρὼν καιρὸς δὲν συγχωρῇ εἰς τὸ Δημόσιον τὴν ἐξαγωγὴν ταύτην τότε τὸ Δημόσιον διὰ νὰ μὴ ζημιωθῇ πρέπει νὰ πωλήσῃ τὰς σκωρίας ταύτας κατὰ σειρὰν καὶ ἄνευ διαλογῆς τινος τῶν μᾶλλον μολυβδόχων τεμαχίων πρὸς λεπτὰ 30 τὸ καντάριον.

Προσθετόν εἰς ταῦτα, ὅτι ἡ ἀναχώνευσις τῶν ἐν λόγῳ

σχωριῶν ἐπὶ τόπου, ἐὰν τὰ μέσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ᾔ-
σαν εὐχερῇ καὶ πρόχειρα ἤθελεν εἶσθαι λίαν ἐπωφελῆς.

Ἀθῆναι, 27 Δεκεμβρίου 1860.

Εὐπειθέστατος

Α. Κορδέλλας.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 3.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Πρὸς τὸν Κύριον Ἀνδρέαν Κορδέλλαν.

Ἐν Ἀθῆναις, 28 Ἀπριλίου 1861.

Ἡ Α. Μ. διὰ τοῦ ὑπὸ χθесινῇν ἡμερομηνίαν Υ. Β. Δια-
τάγματός Της ἠδύοκῃσε νὰ διορίσῃ ὑμᾶς Ἐπιστάτην ἐπὶ τῆς
ἐξορύξεως τῆς Σμύριδος Νάξου, μὲ μηνιαίαν μισθοδοσίαν
δραχμῶν 320. Διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ Διατάγματος διέταξεν ὅπως
ἀνατεθῇ ἡμῖν ἡ ἐξέτασις καὶ ἄλλων ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν
ἀναγομένων εἰς τὸν κλάδον τῶν ὀρυκτῶν καὶ τῶν ἀλικῶν
τοῦ Κράτους.

Ἀνακινοῦντες ὑμῖν τὴν Β. ταύτην ἀπόφασιν εὐχαρίστως
πεποίθαμεν ὅτι διὰ τῆς ἐπιμελείας, ζήλου καὶ γνώσεώς σας,
θέλετε δικαιώσῃ τὸν διορισμὸν σας, προσπαθοῦντες ὅπως ἀν-
ταποκριθῇτε πληρέστατα εἰς τὰς προσδοκίας τῆς Κυβερνή-
σεως.

Τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας θέλετε δώσῃ ἐνώπιόν μας καὶ
μεταβῇτε κατόπιν εἰς Νάξον ὅπως ἀναλάβητε τὰ καθήκοντά
σας, καὶ παραλάβητε τὰ τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τὸν ἐκεῖ οἰκono-
μικὸν ἑφορον εἰς τὸν ὅποιον ἦτο προσωρινῶς ἀνατεθειμένη ἡ
ὑπηρεσία αὕτη, καὶ εἰς τὸν ὅποιον ἐδόθησαν αἱ ἀπαιτούμεναι
περὶ τούτου διαταγαί.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΣΙΜΟΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 4.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς Σμύριδος Νάξου.

Ἐν Ἀθήναις, 2 Μαΐου 1861.

Ἐπιστάντος τοῦ χρόνου, καθ' ὃν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι μεταλλουργικαὶ δοκιμασίαι ἐπὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ εὐρίσκομένων σκωριῶν σύμφωνα μὲ τὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς 27 Δεκεμβρίου π. ἔτους ὑποβληθεῖσαν ἀναφοράν σας, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ μεταβῇτε ἐπὶ τόπου καὶ ἐκλέξαντες τὸ κατάλληλον μέρος ἔνθα πρέπει νὰ τοποθετηθῇ ἢ διὰ τὴν καμίνευσιν τῆς ὡς εἴρηται σκωριᾶς κάμινος, νὰ ἐπιληφθῇτε τῆς καμινεύσεως καὶ ἐξετάσεως αὐτῶν.

Τὴν ἐργασίαν ταύτην θέλετε προσπαθήσει νὰ περαιώσῃτε ὅσον ἔνεστι τάχιον καθόσον παρίσταται ἡ ἀνάγκη νὰ μεταβῇτε εἰς Νάξον ἔνθα μέλλει νὰ ἀρχίσῃ ἐντὸς τοῦ ὀδεύοντος μηνὸς ἡ παράδοσις τῆς Σμύριδος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς δοκιμασίας χορηγοῦμεν διὰ προκαταβολικοῦ ἐντάλματος δραχμὰς διακοσίας ἵνα σᾶς χορηγήσωσιν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν γενησομένων ἐξόδων, περὶ ὧν θέλετε ὑποβάλλει, ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν πρωτεύουσαν τακτικὴν κατάστασιν τῶν ἐξόδων μεθ' ὧν τῶν δικαιολογητικῶν κατὰ τὰ νενομισμένα, συνοδεύοντες αὐτὴν καὶ μὲ τὴν ἀπαιτουμένην περὶ τε τῆς πειρᾶς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς δοκιμασίας σας ἔκθεσιν.

Ὁ Δήμαρχος Λαυρίου εἰδοποιεῖται σήμερον περὶ τῆς ἀποστολῆς σας ταύτης, ἵνα σᾶς χορηγήσῃ τὴν δέουσαν συνδρομὴν.

ΣΙΜΟΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 5.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς τὸν Κ. Α. Κορδέλλαν ἐπιστάτην τῶν ὀρυκτῶν
Σμύριδος εἰς Λαύριον.

Ἐν Ἀθήναις, 13 Μαΐου 1861.

Διὰ τοῦ παρ' ἡμῖν κλητῆρος Παναγ. Τζανετοπούλου ἀπο-

στέλλομεν ὑμῖν ἔτι διακοσίας δραχμὰς ἵνα σᾶς χρησιμεύσωσι δι' ἐξοδα δοκιμασίας τῶν σκωριῶν. Σᾶς παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι τὰ πληρονόμενα παρ' ὑμῶν ἡμερομίσθια εἰσὶ λίαν ὑπέρογκα καὶ πιστεύομεν ὅτι διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ ἀποστελλομένου κλητῆρος καὶ τοῦ Δημάρχου Λαυρίου τὸν ὁποῖον ἐκ νέου παραγγέλλομεν νὰ σᾶς συντρέξῃ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν ἐργατῶν καὶ σᾶς παράσχῃ ὅλας τὰς εὐκολίας, νὰ εὐρρητε ἐργάτας μὲ μικρότερα ἡμερομίσθια καὶ σᾶς παραγγέλλομεν νὰ μὴν ἐπεκτείνητε τὰς ἐργασίας σας εἰς εὐρείας δοκιμασίας, ἀλλὰ νὰ περιορίσητε αὐτὰς ἐπὶ μικρῶν εἰς τρόπον ὥστε ἐκ τῶν μικρῶν αὐτῶν νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀνακαλύψωμεν τὸ ἐπωφελεῖς τῶν σκωριῶν περιοριζόμενοι εἰς τὸ ἀποστελλόμενον ποσὸν τῶν 200 δραχμῶν.

ΣΙΜΟΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 6.

Πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Ὑπουργόν.

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 21476 Διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν μετέβημεν εἰς τὸ Θερικὸν τοῦ Δήμου Λαυρίου πρὸς ἐξέτασιν καὶ μεταλλουργικὴν δοκιμασίας τῶν ἐκεῖ εὕρισκομένων μολυβδόχων σκωριῶν.

Ἡ δοκιμασία αὕτη ἤρξατο κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους κανόνας τῆς ἐπιστήμης. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κατεσκευάσαμεν κάμινον πλεόν τῶν 2 $\frac{1}{2}$ μ. ὕψους μὲ πυθμένα κοιλωτὸν εἰς ὃν ἐναποταμιεύεται κατὰ τὸ σύνηθες ὁ ἐκ τῶν καμινευομένων μεταλλευμάτων ἀποχωριζόμενος μόλυβδος, καὶ καθὼς τὸ παρακείμενον σχέδιον δεικνύει.

Ἡ χώνευσις τῶν μολυβδόχων σκωριῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἐδειχνε κατ' ἀρχὰς φαινόμενα λίαν εὐχάριστα. Ἐκ τῆς ὁπῆς Α (ὅρα σχέδιον) δι' ἧς εἰσηγάγομεν τὸν πρὸς τῇξιν τῶν σκωριῶν ἀναγκαῖον ἀνεμονδιάτῶν φυσιτήρων, παρατηρεῖτο ὁ ἀποχωριζόμενος μόλυβδος καταβρέων εἰς τὸν πυθμένα εἰς εἶδος σταγόνων. Μετὰ 24 ὥρῶν ἀκατάπαυστον ἐνασχόλησιν μὴ δυνάμεγος πλεόν νὰ ἀνθέξω ἀνέθεσα τὴν περαιτέρω ἐξακο-

λούθησιν τῆς ἐργασίας εἰς τοὺς σιδηρουργοὺς, οἵτινες ἀμε-
λήσαντες τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἀφῆκαν τὴν σκω-
ρίαν ἵνα σχηματισθῇ εἰς ἀδιάλυτον μάζαν ἣτις ψυχραينوμένη
εἶχεν ἀπορρόφισει καὶ τὸν ἐν τῷ πυθμένι τῆς καμίνου εὐρι-
σκόμενον μίλυθρον. Δὲν ἦσαν κατάλληλα οὔτε ὁ καιρὸς οὔτε
τὰ ὑλικά μέσα διὰ μίαν τοιαύτην δοκιμασίαν ἣτις ἀπαιτεῖ
τὴν μεγίστην ἀκρίβειαν. α) Ἐνεκεν τοῦ θέρους, μετὰ βίας
μόλις ἡδυνήθημεν νὰ εὐρωμεν μὲ ὑπέρογκα ἡμερομίσθια ἐρ-
γάτας. β) Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς καμίνου δὲν ὑπῆρχον τὰ
ἀπαιτούμενα ὑλικά. Οἱ ἐκεῖ εὐρισκόμενοι ὀπτόπλινθοι φθεί-
ρονται διὰ τῆς ὑψηλῆς θερμοκρασίας καὶ τῆς τήξεως τῶν
σκωριῶν. γ) Τὸ κυριωδέστερον πρὸ πάντων ἦτο ἡ ἔλλειψις
τῶν ἀπαιτουμένων ἐργαλείων.

Ἡ τῆξις τοιούτων σκωριῶν ἀπαιτεῖ ἀκατάπαυστον εἰσα-
γωγὴν ἀνέμου ἰσχυροῦ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἀπαιτουμένης
ὑψηλῆς θερμοκρασίας καὶ ἐργάτας ὅπως οὖν ἐξησχημένους
ἐν ᾧ ἐμὲ οὔτε τὸ ἐν οὔτε τὸ ἄλλο ἐδόθη.

Πρὸς τοῦτοις δὲ θεωρῶ ἀναγκαίαν καὶ τὴν ποσοτικὴν ἀνά-
λυσιν τῶν ῥηθέντων σκωριῶν ἣν ὅμως ἡμέλησα ἕνεκεν τῆς
ἐλλείψεως χημικοῦ ἐργοστασίου. Τὸ αὐτὸ κατὰ δυστυχίαν
θέλει συμβαίνει καὶ διὰ πολλὰ ἄλλα παρουσιαζόμενα ὀρυκτὰ
μέχρι οὗ δὲν μορφωθῇ ἐν τοιοῦτο κατὰστημα παρὰ τῷ ὑπουρ-
γείῳ ἡμῶν καὶ μέχρις οὗ δὲν ἀναπληρωθοῦν τὰ ἀναγκαῖα ἐρ-
γαλεῖα καθότι εἶναι εἰς ἕκαστον ἐπιστήμονα ἀδύνατον ἵνα ἐπι-
χειρισθῇ τι μὲ ἐπιτυχίαν ἐντεῦθεν μὲ ὅλας τὰς γνώσεις καὶ τὴν
ἐπιτηδεύτητά ἀνευ τῶν ἀπαιτουμένων ἐπιστημονικῶν μέσων.

Ἐν Ἀθήναις, 22^η Μαΐου 1861.

Εὐπειθέστατος

Α. Κορδέλλας.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 7.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῆς Σμύριδος Νάξου.

Ἐν Ἀθήναις, 12 Ἰουνίου 1861.

Διετάχθη ὁ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ ὀρυκτολόγος Κ. Βουγιού-

κας νὰ μεταβῇ εἰς τὰς νήσους Νάξου καὶ Μήλου πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν αὐτόθι ἐνεργουμένων ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ὀρυκτῶν. Προσκαλεῖσθε νὰ συνοδεύσητε αὐτὸν εἰς τὴν περιοδεΐαν ταύτην διὰ νὰ σᾶς καθοδηγήσῃ ἐπὶ τόπου εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῆς ἐν Νάξῳ ὑπηρεσίας σας καὶ εἰς τὰς μελετουμένας ἐργασίας ὡς πρὸς τὴν καλλιέργειαν τῶν ὀρυκτῶν Μήλου. Ἰδίως, καθόσον ἀφορᾷ τὰς ἐν Μήλῳ ἐργασίας θέλετε διατυπώσῃ αὐτὰς ἐν πρωτοκόλλῳ καὶ ὀφείλετε νὰ παρακολουθήσητε ἀκριβῶς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει δώσει εἰς ὑμᾶς ὁ Κ. Βουλευούκας.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΣΙΜΟΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 8.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκον. ὑπουργεῖον τῆς ἐπικρατείας.

Πρὸς τὸν μέχρι τοῦδε ἐπιστάτην τῆς Σμύριδος Νάξου

Κ. Ἀνδρέαν Κορδέλλαν. (Εἰς Μήλον.)

Ἐν Ἀθήναις, 23 Φεβρουαρίου 1863.

Συνεπεία τῶν ληφθέντων οἰκονομικῶν μέτρων ἀπελύθητε τῆς ὑπηρεσίας διὰ τοῦ ἀπὸ 21 τρ. μηνὸς θεσπίσματος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως καὶ ἀνετέθη ἡ ὑπηρεσία αὕτη εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον Νάξου ὡς καὶ πρότερον πρὸς ὃν παρακαλεῖσθε νὰ παραδώσητε διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐπιστάσεως, ὑποβληθησομένου εἰς τὸ ὑπουργεῖον.

Ὅλα τὰ ἐργαλεῖα καὶ σχέδια τὰ ὁποῖα μέχρι τοῦδε ἐκάματε θέλετε ἐναποθέσει εἰς κιβώτιον καὶ τὰ ἀποστείλλει εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ τελώνου Πειραιῶς ἐπὶ προσωπικῇ σας εὐθύνῃ συνοδευόμενα μὲ κατάλογον ἐμφαίνοντα ἀκριβῶς τὰ εἶδη τῶν ἐργαλείων καὶ σχεδίων. Τὸ κιβώτιον θέλετε σφραγίσει καλῶς ἵνα μὴ τυχὸν καθ' ὁδὸν ἀφαιρεθῶσιν ἐργαλεῖα.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 9.

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἶκον. ὑπουργεῖον τῆς ἐπικρατείας.

Πρὸς τὸν Κ. Ἀνδρέαν Κορδέλλα.

Ἐν Ἀθήναις, 12 ἑβρ. 1863.

Διὰ θεσπίσματος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως ἀπὸ 10 τρέχοντος μηνὸς διωρίσθητε ὀρυκτολόγος παρὰ τῷ ἐφ' ᾧ προϊστάμεθα ὑπουργεῖῳ μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως Α' τάξεως.

Κοινοποιοῦντες ὑμῖν τὸν διορισμόν σας, σᾶς προσκαλοῦμεν νὰ ἀναλάβητε τὰ χρέη σας ἀφ' οὗ προηγουμένως δώσῃτε τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιόν μας.

Πεποίθαμεν δὲ ὅτι διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ ζήλου σας θέλετε δικαίῳσαι τὸν διορισμόν σας.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 10.

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν.

Ὁ ὑποφαινόμενος Γεώργιος Παχὺς τοῦ Χριστοδούλου ἐξ Ἀρτῆς τῆς Ἡπείρου, ἔμπορος προσωρινῶς διαμένων εἰς Κάλλιαρην τῆς νήσου Σαρδηνίας, κατὰ τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα περιοδείαν μου καὶ πρὸ πάντων εἰς τὸν δῆμον Λαυρίου ἀνεκάλυψα μερικὰ μεταλλικὰ τρίμματα εἴτε σκωρίας προερχόμενα ἐκ παλαιῶν μεταλλείων.

Ἀναγνωρίσας δὲ ὅτι δύναμαι νὰ μεταχειρισθῶ αὐτὰ εἰς κατασκευὴν βιομηχανικῶν τινῶν εἰδῶν, οἷον ὑελίνων ἀγγείων, δοχείων καὶ λοιπὰ ἢ καὶ εἰς ἄλλα τινα βιομηχανικὰ καταστήματα ἠθέλον νομίσει ἐπωφελεῖ, καὶ ἐπειδὴ ἀνωφελῶς ἐκεῖ κεῖνται ζητῶ νὰ μοὶ παραχωρηθῶσιν ὅπως προβῶ εἰς τὰ περαιτέρω καὶ συστήσω ἐνταῦθα καταστήματα καμινεύσεως καὶ λοιπῶν προπαρασκευῶν τῆς ὕλης ταύτης, ὑποσχόμενος νὰ πληρῶσω τακτικῶς τὸν εἰς τὴν κυβέρνησιν προσδιορισθέντα

φόρον ἐπὶ τοῦ ἄρτι ἐκδοθέντος περὶ μεταλλείων καὶ τὰ λοιπὰ νόμου τῆς 22 Αὐγούστου (1861) ε. ε. ἥ καὶ καθοιονδήποτε ἄλλον τρόπον ἤθελεν ἐγκρίνει τὸ ὑπουργεῖον, κατατάσσον τὰ μεταλλεύματα ταῦτα εἴτε εἰς τὴν τάξιν τῶν μεταλλείων ἢ τῶν ὀρυκτῶν, καθόσον δὲν πρόκειται περὶ ἐξορύξεως καὶ ἐπομένως μένει εἰς τὸ Σ. ὑπουργεῖον τὸ περὶ κατατάξεως αὐτῶν.

Τὸ μέρος ὅπερ αἰτῶ νὰ μοὶ παραχωρηθῇ δὲν δύναμαι ἀκριβῶς νὰ τὸ ὀρίσω ἐπειδὴ αἱ σχωρίαι αὐταὶ εἰσὶν ἐξηπλωμέναι εἰς διαφόρους θέσεις τοῦ δήμου Λαυρίου σποραδικῶς κείμεναι, ὥστε ἡ ἄδεια τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν δὲν δύναται νὰ προσδιορίξῃ ἐπακριβῶς τὴν θέσιν καὶ ἔκτασιν ἀλλὰ θὰ ἦναι γενικὴ, καθόσον ἀφορᾷ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ προϊόντος ὅπου καὶ ἂν κεῖται ἐντὸς τῆς περιφερείας Λαυρίου. Ἀλλὰ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δὲν ἀφορᾷ ἐμὲ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν γινώσκει καὶ τὴν τάξιν τῆς κατατάξεως καὶ τὸν τρόπον τῆς παραχωρήσεως. Τὸ κατ' ἐμὲ ἔχω συμφέρον, καὶ παρακαλῶ τὸ ὑπουργεῖον νὰ μοὶ παραχωρήσῃ τὴν ἄδειαν τῆς συλλογῆς τῆς καμινεύσεως καὶ καταβῶ ἀμέσως εἰς Ἰταλίαν διὰ νὰ φέρω τὰς ἀναγκαίας μηχανὰς καὶ ἅπασαν τὴν οἰκογένειάν μου, ὅπως ἀποκατασταθῶ ἐνταῦθα, διότι, ὡς δὲν ἄγνοεῖ τὸ ὑπουργεῖον, ἔχω ἀνάγκην νὰ κατασκευάσω καταστήματα, νὰ συστήσω μηχανὰς διὰ τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται μεγάλα χρηματικὰ ποσά.

Καύσιμον ὕλην ἐκ ξύλων δὲν ἔχομεν ἀνάγκην, διότι θέλομεν μεταχειρίζεσθαι ἄνθρακας τῆς Ἀγγλίας ἢ τῆς Κύμης.

Εὐελπὶς ὑποφαίνομαι

Ἀθῆναι, Νοεμβρίου 1861.

Εὐπειθέστατος

Γεώργιος Χ. Παχῦς.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 11.

Πρὸς τὸν Κύριον Νομάρχην Ἀττικοβοιωτίας.

Ὁ ὑποφαινόμενος Γεώργιος Παχῦς τοῦ Χριστοδούλου ἐξ Ἀρτης τῆς Ἡπείρου ἔμπορος, προσωρινῶς κατοικῶν εἰς

Κάλλιاري τῆς νήσου Σαρδηνίας κατὰ τὴν εἰς διάφορα μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως εἰς τὸν δῆμον Λαυρίου περιοδεῖαν μου, ἀνεκάλυψα διάφορα μεταλλικὰ παραρτήματα εἴτε σκωρίας, προερχόμεναι ἐκ τῶν παλαιῶν μεταλλείων Λαυρίου σποραδικῶς κείμεναι εἰς διάφορα μέρη τοῦ εἰρηθέντος δήμου.

Ἐχων δὲ ἀνάγκην τῶν μεταλλικῶν τούτων παραρτημάτων ἢ σκωριῶν διὰ τина ἐπιχειρήσιν μου, εὐσεβᾶστως ὑποβάλλω εἰς ὑμᾶς, Κύριε Νομάρχα, τὴν αἴτησίν μου ταύτην ἵνα παραχωρηθῶσιν εἰς τὸν περὶ μεταλλείων ἀρτίως ἐκδοθέντα νόμον, παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἵνα διατάξῃτε τὴν εἰς τὸ ἐπὶ τούτου βιβλίον ἐγγραφὴν τῆς αἰτήσεώς μου ταύτης, ὥς καὶ νὰ μὲ παραχωρηθῇ ἐγγραφὸς ἀπόδειξις τῆς χρονολογίας τῆς παρ' ὑμῶν παραλαβῆς τῆς παρούσης μου αἰτήσεως εἰς τὸν ὀρισθέντα νόμον, ὅπως ὑποστῇ τὰς παρὰ τοῦ νόμου ὀρισθείσας διατάξεις, ὑποσχόμενος τὴν ἐκ μέρους μου ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ἐν τῷ νόμῳ διαλαμβανομένων καὶ τὴν τακτικὴν ἀπόδοσιν τῆς παρὰ τῆς κυβερνήσεως προσδιορισθείσης εἰς τοὺς ἰδιώτας ἀμοιβῆς.

Μὲ εἶναι δὲ ἀδύνατον νὰ ὀρίσω ἀκριβῶς τὸ μέρος ὅπερ αἰτῶ, ἐπειδὴ, ὥς εἴρηται, αἱ σκωρίαι αὗται σποράδην κεῖνται εἰς διάφορα μέρη τοῦ δήμου Λαυρίου.

Ἀθῆναι, τῇ 13 Ἀπριλίου 1862.

Εὐέλπις ὧν ὑποσημειοῦμαι μὲ τὸ ἀνῆκον σέβας
Γεώργιος Α. Παχῦς.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 12.

Πρωτ. 3633.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργεῖον.

Περὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ Γ. Χ. Παχὺ καὶ τῶν κατὰ τὸν δῆμον Λαυρίου σκωριῶν.

Ὁ Κ. Γ. Παχῦς ὑπέβαλεν εἰς τὴν Νομαρχίαν αἴτησιν, ἵνα παραχωρηθῶσιν εἰς αὐτὸν ἐπὶ ἀναλόγῳ πληρωμῇ αἱ εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ δήμου Λαυρίου ἰδίως ὑπάρχουσαι σπο-

ράδην σκωρίαί, προσερχόμεναι ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα μεταλλεῖα ἀργύρου καὶ ἐξητήσατο νὰ ἐνεργηθῶσιν αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 22 τοῦ περὶ μεταλλείων κτλ. νόμου. Τὴν αἴτησιν ταύτην, ἀπηύθυνεν, ἀγνοῶν ἂν αἱ σκωρίαί ὑπάγωνται ἢ οὐ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρου νόμου καὶ ἂν ᾖ τοῦ δημοσίου κτήμα ἢ ἰδιωτικὸν αἱ γαῖαι ἐφ' ὧν κεῖνται αἱ σκωρίαί.

Ἡ Νομαρχία ἐξετάσασα περὶ τοῦ τελευταίου, ἔλαβε τὴν ἐγκλειστον ἀναφορὰν τοῦ Δημάρχου Λαυρίου, καθ' ἣν αἱ γαῖαι αὗται εἶναι σχεδὸν καθ' ὁλοκληρίαν κοινωτικάι σμικροτάτου μόνον μέρους αὐτῶν ἀνήκοντος εἰς τὴν Μονὴν Πεντέλης καὶ κατὰ συνέπειαν αἱ ἐπ' αὐτῶν σκωρίαί ἀνήκουσιν εἰς τὴν κοινότητα Κερατέας. Οὕτως ἔχοντος τοῦ πράγματος, φρονῶ ὅτι, ἐπειδὴ αἱ σκωρίαί δὲν κατατάσσονται μεταξὺ τῶν ὀρυχείων καὶ μεταλλείων καὶ ὀρυκτῶν, περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ εἰρημένος νόμος, ὁ Κ. Παχὺς δύναται νὰ ἔλθῃ ἐλευθέρως εἰς διαπραγματεύσιν περὶ τῆς παραχωρήσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κοινότητος, ἐὰν αἱ σκωρίαί αὗται δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσουν πρὸς δημοσίαν τινὰ χρῆσιν, ὡς προφορικῶς μὲς ἐξηγήθη ὁ Κ. Παχὺς· τὰς σκωρίας ταύτας προτίθεται νὰ μεταχειρισθῇ εἰς κατασκευὴν ὑελίνων ἀγγείων.

Παρακαλῶ λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον, ἐὰν δὲν ἔχῃ ἀνάγκην τῶν σκωριῶν αὐτῶν νὰ μοι τὸ ἀνακοινώσῃ ὅσον τάχος διὰ νὰ δώσω τὴν ἀνήκουσαν ἀπάντησιν εἰς τὸν Κ. Παχύν.

Ἐν Ἀθήναις, 25 Ἀπριλίου 1862.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Νομάρχης

Σ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ.

Διευθύνεται μετὰ τῶν συνημμένων ἐπὶ ἐπιστροφῇ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον, παρακαλούμενον νὰ εὐαρεστηθῇ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐν τῇ παρούσῃ ἐκτιθέμενα σχετικῶς πρὸς ὁμοίαν αἴτησιν τοῦ Π. Χ. Παχὺ, ἣν ἀπεστείλαμεν τῷ ὑπουργείῳ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 23,032 καὶ ἀπὸ 11 Νοεμβρίου π. ε. ἐπισημειωτικοῦ ἐγγράφου μας καὶ εὐαρεστηθῇ

να δηλώσῃ ἡμῖν τὴν ζητηθεῖσαν ἐπὶ τῆς προκειμένης αἰτήσεως γνώμην του.

Ἐν Ἀθήναις, 3 Μαΐου 1862.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν.

Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 13.

Ἀριθ. 202.

Πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας

Ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3,345 ἀπὸ 17 τρ. μηνὸς διαταγῆς του
περὶ τῶν κατὰ τὸν Δῆμον Λαυρίου σκωριῶν.

Ἀπαντῶντες εἰς τὴν ἀπέναντι δηλουμένην διαταγὴν τῆς Β. Νομαρχίας, ἀναφέρομεν εὐσεβάστως, ὅτι αἱ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ ὑφ' ἡμᾶς Δήμου γαῖαι ἐφ' ὧν εὐρίσκονται σκωρίαι μολύβδου, προερχόμεναι ἀπὸ ἀρχαῖα μεταλλεῖα εἰσὶν ἀποκλειστικῶς ἰδιοκτησία τῆς κοινότητος Κερατέας δυνάμει τελεσιδίκων ἀποφάσεων τῶν ἐν Ἀθήναις κατωτέρων καὶ ἀνωτέρων δικαστηρίων, ἐκδοθεισῶν μεταξὺ τῆς κοινότητος Κερατέας καὶ τοῦ δημοσίου. Ἐξ αὐτῶν δὲ ὑπάρχει καὶ σμικρόν τι μέρος σκωριῶν ἀνάξιον λόγου ἀνηκουσῶν εἰς τὴν Μοῆν Πεντέλης.

Καθ' ἃ δὲ μᾶς ἐξέθεσεν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κοινότητος δύναται καὶ εἶναι ἐτοιμὴ νὰ παραχωρήσῃ αὐτάς εἰς πάντα βουλόμενον, ἐὰν τύχῃ συμφέρουσαν πληρωμὴν.

Κερατεά, 18 Μαρτίου 1862.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Δήμαρχος Λαυρίου

Στ. Η. Δημητρίου.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 14.

Ἀριθ. Πρωτ. 462.

Διακπερ. 246.

Περὶ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ δημοτικοῦ φόρου τῆς ἐν τῷ
δήμῳ Λαυρίου εὐρισκομένης σκωρίας.

Κατεπεῖγον

Πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.

Ἐπειδὴ εἰς τὸν δῆμον τοῦτον παρουσιάζεται ὡς νέον προϊόν

ἡ σκωρία, ἡ εὐρισκομένη εἰς τὸ κτῆμα τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου Κερατέας, τὴν ὁποίαν ἡ κοινότης ἐνταῦθα ἐνοικίασεν ἐπὶ συμβολαίου εἰς τὸν ἐργολάβον Κύριον Γ. Παχῦν, ὅστις προτίθεται νὰ ἀνεγείρῃ ἐργολαβικὸν κατὰστημα ἐν Κυπριανῷ τοῦ Θεριοῦ ἵνα ἐπεξεργασθῇ τὴν ὕλην ταύτην ἐπιτοπίως, ἥδη δὲ ὁ Κ. Παχὺς ἔφερεν εἰς τὸν λιμένα Κυπριανοῦ πλοῖα ἵνα σηκώσῃ ἀκατέργαστον σκωρίαν τριακοσίων τόνων, ὅπως ἐπεξεργασθῇ αὐτὴν εἰς εὐρωπαϊκὸν ἀλλαχοῦ κατὰστημα· ἡμεῖς δὲ ἐπιθυμοῦντες μὲν νὰ ἐπιβάλωμεν ἐπὶ τῆς σκωρίας ταύτης τὸν δημόσιον καὶ τὸν δημοτικὸν φόρον, διότι ἡ ὕλη αὕτη ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ἐδάφους τοῦ δήμου τούτου ἐφ' οὗ ὁ δῆμος ἔχει δικαιώματα καὶ μέλλει νὰ ξενοκρατηθῇ τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους, ἐφ' οὗ ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησίς μας εἶχε δικαιώματα, δὲν γνωρίζομεν δὲ τὴν ἀξίαν τῆς ὕλης ταύτης καὶ τίνι τρόπῳ νὰ ζητήσωμεν τὸν δημόσιον καὶ τὸν δημοτικὸν μας φόρον, ἢ δικαιώματα, διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τὴν Β. Νομαρχίαν νὰ εὐαρεστηθῇ ἐπὶ τὸ ταχύτερον νὰ μᾶς φωτίσῃ πρὶν ἢ τὰ πληροῦμενα ἥδη πλοῖα ἀπὸ τῆς ὕλης ταύτης ἀποπλεύσωσι τοῦ λιμένος μας, τί πρέπει νὰ κάμωμεν καὶ ὁποῖον φόρον δημόσιον καὶ δημοτικὸν νὰ ὑποβάλωμεν ἐπὶ τῶν ἥδη τριακοσίων τόνων σκωρίας, μελλούσης νὰ ξενοκρατηθῇ.

Σημειοῦντες δὲ μετὰ σέβας, ὅτι ἡ διαταγὴ αὕτη τῆς Β. Νομαρχίας ἐπὶ τῆς ἀγνώστου τιμῆς πρὸς ἡμᾶς τῆς ὕλης ταύτης θέλει εἶσθαι ὡς νόμος καὶ διὰ τὸ μέλλον, διότι πολλὴ ἐντεῦθεν σκωρία μέλλει νὰ ξενοκρατηθῇ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου τούτου καὶ τῆς συντροφίας αὐτοῦ.

Ἐν Κερατέῃ, τὴν 12 Ἰουλίου 1863.

Εὐπειθέστατος ὁ δήμαρχος Λαυρίου
Λουκᾶς Π. Ἀθανασίου.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 15.

Ἀριθ. 7633.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον.

Περὶ γενομένης ἐξαγωγῆς σκωρίας εἰς τὸν δῆμον Λαυρίου.

Διαβιβάζω εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀναφορὰν τοῦ δημάρχου

Λαυρίου πραγματευομένην περί εξαγωγῆς σκωριῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ διατάξῃ τὰ εἰκότα εἰς τὴν ἀρμοδίαν τελωνιακὴν ἀρχήν, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὑπόκειται εἰς εξαγωγικὸν τέλος ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος ὕλη.

Ἀθῆναι, τὴν 14 76ρίου 1863.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Νομάρχης Ἀττικῆς κτλ.

Κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Εἰς τὸ Β.

Ἐδόθησαν ἔντονοι διαταγαὶ πρὸς τὸν τελώνην Πειραιῶς ὥς πρὸς τοὺς ἀρμοδίους σταθμάρχας νὰ ἐμποδίσωσι πᾶσαν εξαγωγὴν εἰς τὴν ἀλλοδοπὴν τῶν σκωριῶν, μολονότι τοῦτο μοὶ φαίνεται ἀδύνατον, ἐνεκα τῶν μεγάλων ναύλων, νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἴσως τοῦτο ἐγένετο ἀπλῶς πρὸς δοκιμασίαν.

Σ. ΖΩΤΟΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 16.

Ἀριθ. 2.

Ὁ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν ὀρυκτολόγος.

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Περὶ τῶν σκωριῶν Λαυρίου.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 7633 καὶ ἀπὸ 14 76ρίου ε. ε. δοθείσης μοι ἀναφορᾶς τοῦ Κ. Νομάρχου Ἀττικῆς πραγματευομένης περὶ τῶν εἰς τὸν δῆμον Λαυρίου ἀπαντωμένων σκωριῶν, ἀποφαίνομαι ὡδὲ πως :

Αἱ σκωρίαι τοῦ Λαυρίου ἦτοι τὰ περιττεύματα παναρχαίων χαμινεύσεων ἐκ τῶν ἀργυρούχων μεταλλείων τοῦ Λαυρίου ἀπαντῶνται εἰς παμμεγέθεις συσσωρεύσεις, εἰς περιοχὴν 10 περίπου ὠρῶν, ἰδίως εἰς τὰς θέσεις Κυπριανοῦ, Ἐργαστηρίων, Πασσᾶ, Λουλακίου, Βερζέκου, τοῦ Χώματος καὶ τὰ πέραξ αὐτῶν ἐνθα αἱ ἐνυπάρχουσαι ἐναποθέσεις ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν 1 $\frac{1}{2}$ ἑκατομμυρίου μέτρων κυβικῶν ἢ 100 ὥς ἔγγιστα ἑκατομμυρίων καγταρίων, κατὰ τὰς παρ' ἐμοῦ ἄλ-

λοτε ἐνεργηθείσας καταμετρήσεις καὶ ὑπολογισμοὺς πρὸς 60 καντάρια τὸ κυβικὸν μέτρον.

Τὰ μεταλλουργικὰ ταῦτα προϊόντα ἐπωλήθησαν μὲν παρὰ τῆς ἐν Κερατέᾳ κοινότητος πρὸς τὸν Κ. Παχὺν, ἡδύναντο ὁμῶς κατ' ἐμὴν κρίσιν νὰ ὑπαχθῶσι διὰ τοὺς ἐφεξῆς λόγους εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

α) Διότι πολλάι ἐκ τῶν σημαντικωτέρων τούτων σκωριούχων συσσωρεύσεων κεῖνται εἰς θέσεις ἀκαλλιεργησίμους παρὰ τῇ θαλάσῃ ἀπὸ τὰ ὕδατα τῆς ὁποίας καταδρέχονται, καὶ ἐν μέρει καλύπτοντα ὅπως εἶναι αἱ θέσεις Κυπριανοῦ, Ἐργαστηρίων καὶ Πασσᾶ.

Τὰ μεταλλεῖα, μεταλλουργεῖα, καὶ κατὰ συνέπειαν τὰ ἐξ αὐτῶν περιττεύματα ἢ αἱ σκωρίαι ἀνῆκον ἀνέκαθεν καὶ εἰς τοὺς παναρχαίους χρόνους εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, τὸ ὁποῖον ἐνοικιάζει αὐτὰ εἰς τοὺς ιδιώτας κατὰ τὴν ἀπὸ 1815 ἐπιστημονικὴν διατριβὴν τοῦ ἐν Βερολίῳ Κ. Boekh.

γ') Ἐπὶ τοῦ σκωριούχου ἐδάφους τῶν τε μεσογείων καὶ παραλίων θέσεων ἦτο ἀδύνατον νὰ λάβῃ τρίτος τις κατοχὴν ἰδιοκτησίας διότι ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῶν συστατικῶν μωρίων του ἀποκαθίσταται πάντῃ ἀνεπίδεκτον καὶ αὐτῆς τῆς ἐλαχίστης βλαστήσεως πρὸς νομὴν τῶν ζώων. Αἱ σκωρίαι ὁμῶς τοῦ Λαυρίου προελθοῦσαι ἀπὸ τὰς καμινεύσεις τῶν ἀρχαίων μεταλλευμάτων ἐμπεριέχουσιν ἕνεκα τῆς ἀτελείας τῶν τότε μεταλλουργικῶν ἐργασιῶν, ἀργυροῦχον μολύβδον εἰς τε μηχανικὴν καὶ χημικὴν κατάστασιν ἐνωμένον, ἐπίσης δὲ καὶ μεταλλεύματα ἐνθείου μολύβδου ἡμικεχωνευμένα. Ὡστε ὑπὸ μεταλλουργικὴν ἐποψιν δύνανται αἱ σκωρίαι νὰ θεωρηθῶσι ὡς μεταλλεύματα ἀργυρούχου μολύβδου δυναμένου τοῦ μετάλλου τούτου νὰ ἐξαχθῇ ἢ διὰ τῆς ἀνακαμινεύσεως αὐτῶν εἰς ἰδιαιτέραν κάμινον, ὅπως ἐξέθεσα τοῦτο πρὸς τὸ ὑπουργεῖον διὰ τῶν ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1860 καὶ 22 Μαΐου 1861 ἐκθέσεων μου, ἢ διὰ μηχανικῆς ἀποσυνθέσεως αὐτῶν (Aufbereitung) ἐὰν τὸ ἐν ταῖς σκωρίαις παρουσιαζόμενον μέταλλον δὲν ὑπερβαίνει τὰ 10 ἐπὶ τοῖς 0/0.

Προσέτι δὲ δύνανται αὐταὶ ἐπιτυχῶς νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς τὴν καμίνευσιν τοῦ ἐνθείου μολύβδου ἐν εἴδει εὐδιαλύτου ρεύματος, ἵνα εὐκολύνηται δι' αὐτῶν ἡ χώνευσις καὶ ἐξάγεται ἐν ταυτῷ ὁ ἐμπεριεχόμενος ἀργυρούχος μολυβδος. Ἐκ τοῦ μεταλλουργικοῦ περιοδικοῦ συγγράμματος Berg und Huetten maen. Zeitung N° 47 ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1861 παρετήρησα ὅτι καὶ ἐν Σαρδηνίᾳ τῆς Ἰταλίας ἀπαντῶνται τοιαῦται σκωριοῦχαι ἐναποθέσεις, προελθοῦσαι ἐκ τῆς καμινέουσας τῆς τε παναρχαίας Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς καὶ τοῦ 13 καὶ 14 αἰῶνος, εἰς ποσὸν 196,200 μέτρων κυβικῶν ἅς τινες ἤρξαντο κατὰ τὸ 1859 ἐπιτυχῶς μετὰ μεγίστης δραστηριότητος νὰ ἀναχωνεύωσιν. Αἱ τῆς Σαρδηνίας σκωρίαι ἐμπεριέχουσι 12 ἕως 15 τοῖς ἑκατὸν μολυβδον καὶ 7 ἕως 9 γραμμὰς εἰς 100 χιλιόγραμμα. Ἐκεῖναι δὲ τοῦ Λαυρίου ἐμπεριέχουσι 6 ἕως 8 ἐπὶ τοῖς 0/0 μολυβδον εἰς μηχανικὴν κατάστασιν ἐνωμένον καὶ ἴσως πλείοτερον εἰς χημικὴν, ἀργυρον δὲ 7 1/2 γραμμὰς κατὰ τὰς χημικὰς δοκιμασίας ἅς τινες ἐξετέλεσα κατὰ τὸ 1860 μετὰ τοῦ Ὀρυκτολόγου κ. Μπουγιούχα.

Διὰ τοὺς ἐκτεθέντας τούτους λόγους, φρονῶ ὅτι δὲν διέφυγεν τῆς προσοχῆς τοῦ Κ. Παχῦ, ὅτι ἡ ἐπιχείρησις αὕτη ἤθελεν εἶσθαι δι' αὐτὸν πολὺ ἐπωφελεστέρα οὐχὶ πρὸς σύστασιν ὑελοποιίου, ἢ ἄλλου τινὸς βιομηχανικοῦ Καταστήματος, ὅπως διαδίδει ἢ ὡς ἀναφέρει εἰς τὰς ἀπὸ 10 Νοεμβρίου καὶ 13 Ἀπριλίου 1863 ἀναφορὰς του, ἀλλὰ πρὸς χώνευσιν τῶν σκωριῶν καὶ πρὸς ἐξαγωγὴν εἰς μεταλλικὴν κατάστασιν ἀργυρούχου μολύβδου, διότι σὺν τοῖς ἄλλοις ἐν Ἰταλίᾳ ἐνθα ὁ ἄνω ρηθεὶς κύριος προτίθεται ἢ καὶ ἤρξατο ἤδη νὰ μεταφέρει τὰς σκωρίας ταύτας, ὑπάρχουσι τὰ πρὸς τὴν κατασκευὴν τῆς ὑέλου ἀπαιτούμενα ὑλικά καὶ ὀλιγοδάπανα καὶ ἄφθονα.

Δὲν κρίνω λοιπὸν εὐλογον τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγὴν καὶ κατεργασίαν τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου ὑπὸ τοῦ κ. Παχῦ, ὅστις διὰ τῶν αἰτήσεών του ὑπόσχεται, ὅτι θέλει ἀνεγείρει ἐν Ἑλλάδι τὰ πρὸς τὴν κατεργασίαν δι' οἶνονδῆποτε σκοπὸν ἀ-

παιτούμενα καταστήματα, διότι ἐκ τῆς κατεργασίας των εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δὲν δύναται νὰ προκύψῃ ἡ προσδοκωμένη εἰς τὸ δημόσιον ἠθικὴ καὶ ὕλική ὠφέλεια καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐγγωρίου βιομηχανίας, σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ εὐεργετικοῦ περὶ τὴν ἐξόρυξιν μεταλλικοῦ νόμου, καὶ διότι δὲν δύνανται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀνάλογον καὶ δικαίαν φορολογίαν αἱ σκωρίαὶ αὗται ἐὰν ἀποφασισθῇ νὰ καταταχθῶσιν εἰς μίαν ἐκ τῶν κατηγοριῶν τοῦ μεταλλικοῦ νόμου, μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξακριβώσωμεν τὴν ἀξίαν αὐτῶν καὶ τὴν διὰ τὴν κατεργασίαν ἀπαιτουμένην δαπάνην των, γενομένης αὐτῆς ἀλλαγῇ καὶ μακρὰν τῆς ἐπιτηρήσεώς μας.

Ἀθῆναι, 2 Ὀκτωβρίου 1863.

Εὐπειθέστατος

Α. Κορδέλλας.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 17.

Ἀριθ. 43770.

Πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ὀρυκτολόγον

Κύριον Ἀνδρέαν Κορδέλλαν.

Ὁ Γάλλος ὀρυκτολόγος Viallet ἀπέρχεται σήμερον εἰς τὸν δῆμον Λαυρίου τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, ὅπως ἐξετάσῃ τὰς κατὰ τὰς θέσεις Θεριοῦ, Σουνίου, Ἀναβύσσου καὶ τὰς πέριξ αὐτῶν εὕρισκομένας σκωρίας παλαιῶν καμινεύσεων τῶν ἀρχαίων μεταλλευμάτων Λαυρίου. Ὅθεν σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ συνοδεύσητε αὐτὸν καὶ τὸν καθοδηγήσητε εἰς τὰς ἄνω ὑποδειχθείσας θέσεις, περιερχόμενος δὲ καὶ πᾶν ἄλλο μέρος, ὅπερ καθ' ὁδὸν ἠθέλατε ἀπαντήσῃ, περιέχον τοιαύτας ἀρχαίας καμινεύσεις, καὶ ἐξετάζοντες ταύτας μετ' αὐτοῦ ἀκριβῶς.

Ἐὰν λάβητε ἀνάγκην ἐργατικῶν χειρῶν ἢ ἄλλων προχείρων μέσων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς Σας ταύτης, προσκαλεῖται ὁ δήμαρχος Λαυρίου, πρὸς ὃν θέλετε ἐπιδώσει

τὴν ἐγκλειστον διαταγὴν μας, νὰ παράσχη ὑμῖν πᾶσαν συνδρομὴν καὶ διευκόλυνσιν.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδόν σας θέλετε μᾶς ὑποβάλλει τὴν προσήκουσαν ἐκθεσιν περὶ τῶν ἐξετάσεών σας.

Ἐν Ἀθήναις, 14 Ὀκτωμβρίου 1862.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΕΥΘ. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 18.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἶκον. Σεβαστὸν ὑπουργεῖον

Κύριε Ὑπουργέ.

Τὰ ἐν Μασσαλίᾳ ἐμπορικὰ καταστήματα τῶν K. Bouques et Serpieri καὶ τῶν K. Roux de Fraissinet, ἐκμεταλεύοντα πρὸ πολλοῦ μεταλλεῖα καὶ σκωρίας ἀρχαίων μεταλλείων τῆς Σαρδηνίας, τῆς Ἰσπανίας καὶ ἄλλων χωρῶν, καὶ γνωρίζοντα τὴν ὑπαρξιν σκωριῶν προελθουσῶν ἐκ τῆς Καμινεύσεως τῶν ἀρχαίων μεταλλευμάτων τοῦ Λαυρίου, ὅρους Ἀττικῆς, ἀπέστειλεν ἐμὲ, τὸν ὑποφαινόμενον, εἰς Ἀθήνας, ἵνα διαπραγματευθῶ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, καὶ αἰτήσω ἐπὶ ὀρισμένη πληρωμῇ τὴν πώλησιν καὶ παραχώρησιν τῶν σκωριῶν τοῦ ρηθέντος ὅρους, ὅσαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Παρακαλῶ λοιπὸν Κύριε Ὑπουργέ, νὰ εὐαρεστηθῇτε νὰ μὲ πληροφορήσητε μετὰ θετικότητος καὶ ὅσον τάχιον, ἂν τὸ ὑπουργεῖον ᾖναι διατεθειμένον νὰ ἔλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις περὶ τοιαύτης παραχώρησεως, καὶ νὰ μὲ διαβεβαίωσῃτε ποῖαι ἐκ τῶν σκωριούχων θέσεων τοῦ Λαυρίου ἢ ἀλλαχοῦ ἀνήκουσιν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου, ἵνα δυνηθῶ νὰ ἐξετάσω ἐπιτοπίως, ἂν αἱ ποσότητες εἶναι ἐπαρκεῖς διὰ τὴν σύστασιν ἐπιχειρήσεως σημαντικότητος τινὸς, ὥστε νὰ γείνωσιν ἐπιτοπίως αἱ ἀπαιτούμεναι μεταλλουργικαὶ ἐργασίαι, πρὸς ἀναχώνευσιν τῶν μολυβδόχων σκωριῶν τούτων.

Πέποιθα, Κ. Ὑπουργέ, ὅτι τὴν πρότασίν μου ταύτην, ἥτις τοσοῦτον συνδέεται μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς εὐημερίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία θέλει προκαλέσῃ εἰς τὸ μέλλον καὶ ἑτέρας καὶ ἔτι σημαντικώτερας ὑφ' ἡμῶν προτάσεις, περὶ ἐξορύξεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀρχαίων τοῦ Λαυρίου μεταλλείων, θέλετε λάβει ὑπὸ σπουδαίαν ἔποψιν καὶ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐν Μασσαλία ὑποθέσεις μου δὲν μοι ἐπιτρέπουν νὰ παρατείνω τὴν ἐνταῦθα διαμονήν μου, Κ. Ὑπουργέ, παρακαλῶ ὑμᾶς, νὰ μᾶς ἀξιώσητε ὅσον ἐνδέχεται ταχυτέρας ἀπαντήσεως.

Ἀθῆναι, τῇ 14/26 Ὀκτωβρίου 1863.

Eὐπειθέστατος

Pour les susdites maisons

J. B. SERPIERI.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 19.

Ἀριθ. 3.

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ὁρυκτολόγος

Περὶ τῶν Σκωριῶν τοῦ Λαυρίου.

Ὑποβάλλω εὐσεβάστως τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐρευνῶν μου κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Γάλλου ὀρυκτολόγου Κ. Viallet, ἐπιθεώρησιν τῶν εἰς τὸν δῆμον Λαυρίου τῆς Ἐπαρχίας Ἀττικῆς ἀπαντωμένων σκωριῶν, συνεπεῖα τῆς ἀπὸ 14 Ὀκτωβρίου ε.ε. καὶ ὑπὸ ἀριθ. 43770 διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τούτου.

Αἱ σκωρίαι τοῦ Λαυρίου καθὼς καὶ ἄλλοτε διὰ τῶν ἀπὸ 1860—1861 καὶ ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1863 ἀναφορῶν μου ἐξέθεσα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο εἶναι περιττεύματα (ἢ ἐκβολαί) προελθόντα ἐκ τῆς καμινεύσεως τῶν ἀργυρούχων μεταλλείων τοῦ Λαυρίου, ἅτινα εἰς πᾶμμεγέθεις σωροὺς, εἰς πε-

ριοχήν 10 περίπου ὥρων, μεταξύ Κερατέας, Σουνίου, Ἀκρω-
τηρίου καὶ Θερικοῦ, ἤτοι εἰς τὰς ἐφεξῆς μεταξύ αὐτῶν χει-
μένας θέσεις

		κ. μ.
1.	Εἰς θέσιν Μιμπλακίου με' ἐναπόθεσιν	40,000
2.	» » Συντερίνης	350,000
3.	» » Στοῦ χώματος (Καμάραις)	250,000
4.	» » Βερζέκου	750,000
5.	» » Μεγάλων Πεύκων (Λεγρενάτου)	62,900
6.	» » Στοῦ Πασᾶ	50,000
7.	» » Πουνταζέζας	25,500
8.	» » Ἑργαστηρίων	40,000
9.	» » Κυπριανοῦ	46,000
10.	» » Πλάκαις	50,000
11.	» » Λουλουκίου	10,000

Τὰ μεταλλουργικά ταῦτα περιττεύματα ἐμπεριέχουσιν ἔ-
νεκα τῆς ἀτελοῦς καμινεύσεώς των ἀργυροῦχον μόλυβδον,
ὅστις δύναται νὰ ἐξαχθῇ ἀνακαμινευομένων τῶν σκωριῶν
εἰς ἐπὶ τούτῳ κατασκευασθησομένους κλιβάνους σύμφωνα με
τοὺς κανόνας τῆς σημερινῆς τελειοποιήσεως τῆς Μεταλουργείας.

Κατὰ τὰς πυροτεχνικὰς δοκιμασίας, ἃς ἐξετέλεσα μετὰ
τῶν Κυρίων Μπουγιούκα καὶ Γάλλου ὀρυκτολόγου Viallet
ἐμπεριέχονται εἰς τὰς σκωρίας τοῦ Λαυρίου εἰς 100 χιλιό-
γραμμα, ἀνά

1.	6,06	χιλιόγραμμα εἰς τὰς σκωρίας Μιμπλακίου
2.	9,55	» » » » Συντερίνης
3.	5,55	» » » » Βερτζέκου
4.	10,10	» » » » Μεγάλων Πεύκων (Λεγρενᾶ)
5.	6,06	» » » » Πουνταζέζας παρὰ τῇ Θαλάσσει
6.	9,85	» » » » Ἐπὶ τῆς κλίσεως τοῦ βράχου
7.	7,56	» » » » τῶν Ἑργαστηρίων
8.	6,06	» » » » τοῦ Κυπριανοῦ
9.	8,58	» » » » τῆς Πλάκας.

Ἄργυρος δὲ ἐμπεριέχεται εἰς 100 χιλιόγραμμα ἀργυρούχου μολύβου γραμμαί.

Ἐκ τῶν σκωριούχων τούτων θέσεων, αἱ μὲν οἶον τοῦ Πασσᾶ, τῆς Πουνταζέζας, τῶν Ἑργαστηρίων καὶ τοῦ Κυπριανοῦ, ἀπαντῶνται μεταξὺ τοῦ Σουνίου καὶ τοῦ Θερικοῦ παρὰ τῇ θαλάσῃ, καταβρέχονται καὶ ἐν μέρει καλύπτονται ἀπὸ τὰ ὕδατα αὐτῆς, αἱ δὲ λοιπαὶ οἶον τῶν Μεγάλων Πεύκων (Λεγγρανάτου,) Λουλαχίου καὶ τῆς Πλάκας, ἀπαντῶνται εἰς τὰ μεσόγεια ἀπὸ μίαν καὶ ἐπέκεινα ὥραν μακρὰν τῆς θαλάσσης ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ τῶν κοιλάδων τῆς ὀρεινῆς σειρᾶς τοῦ Λαυρίου παρὰ τοῖς ἀρχαίοις μεταλλείοις, ἐνθα ἐνεργεῖτο ἡ καμίνευσις τῶν ἐξωρυγμένων μεταλλευμάτων ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους.

Ἐπειδὴ τὰς σκωριούχους ταύτας θέσεις, ἐξαιρουμένης τῆς θέσεως τῶν μεγάλων Πεύκων (Λεγγρανάτου,) ἀντιποιεῖται ἡ κοινότης τῆς Κερατέας, ἀγνοῶ ἐπὶ τίνων τίτλων βασιζομένης προέβη εἰς τὸ μέτρον τῆς πολυετοῦς ἐνοικιάσεως αὐτῶν ἀπέναντι εὐτελεστάτης ἀποζημιώσεως, καὶ ἐπειδὴ ἤδη διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐν Μασσαλία ἐκμεταλλευτικῆς ἐταιρίαςπα-, ρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία πρὸς ἀναχώνευσιν τῶν σκωριῶν καὶ πρὸς ἀναζωογόνησιν τῶν μέχρι τοῦδε τεθαμμένων μεταλλείων τοῦ Λαυρίου, ἅτινα ὑπῆρξαν ὁ ἀνεξάντλητος τῆς ἀρχαιότητος θησαυρὸς, συνιστῶ θερμῶς ὑπὸ τὸ αἶσθημα τῆς ἐθνικῆς φιλοτιμίας εἰς τὸ Σεβ. ὑπουργεῖον, ἵνα ἐνεργήσῃ τάχιον τὰ εἰκότα, ἐφ' ὧν ἐξήρτηται ἤτε ἐξασφάλησις τῆς καταπατηθείσης ιδιοκτησίας τοῦ δημοσίου (ὄρα τὴν ἀπὸ 2 Ὀκτωβρίου 1863 ὑπ' ἀριθ. 2 ἐκθεσίν μου,) ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλικὸν τοῦ τόπου μας εὐημερία.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1863.

Εὐπειθέστατος

Α. Κορδέλλας.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 20.

Ἀριθ. Πρωτ. 45131.

Πρὸς τὸν Κ. Δήμαρχον Λαυρίου.

Περιελθόντος εἰς γνῶσιν ἡμῶν, ὅτι πολλὰι σκωριοῦχαι θέσεις, εὐρισκόμεναι ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δήμου Λαυρίου καὶ προσελθοῦσαι ἀπὸ τὰς καμινεύσεις τῶν ἀρχαίων μεταλλευμάτων, ἀντιποιοῦνται παρὰ τῆς κοινότητος ἢ καὶ ἄλλους ιδιώτας καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ μάθωμεν μετ' ἀκριβείας ποῖαι θέσεις ἀντιποιοῦνται αὗται, εἰς ποίους τίτλους στηρίζουσι τὰς ἀξιώσεις των, καὶ ἂν ἀληθῶς προέβησαν μέχρι τοῦ μέτρου τῆς πολυετοῦς αὐτῶν ἐνοικιάσεως, σὰς προσκαλοῦμεν Κ. Δήμαρχε, νὰ ἐξετάσῃτε μετ' ἐπιστάσις καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ λάβῃτε τὰς δεούσας πληροφορίας καὶ τοῦ παρ' ἡμῖν συμβουλίου καὶ μᾶς ὑποβάλλῃτε ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς παρούσης τὰς ἐξῆς πληροφορίας, α) ποῖαι εἰσὶν αἱ εἰς τὸν δήμόν σας ἀπαντῶμεναι σκωριοῦχαι θέσεις καὶ πῶς ὀνομάζονται αὗται, β') πόσον ἀπέχουσι τῆς θαλάσσης, γ') ποῖα ὡς ἐγγίστα ἢ ἔκτασις καὶ τὰ ὅρια μιᾶς ἐκάστης, δ') τὰ ὀνόματα τῶν ἀντιποιοιμένων τὰς θέσεις ταύτας, καὶ τέλος ὁποῖαι καὶ μετὰ τίνων ἔλαβον χώραν διαπραγματεύσεις, ἐνοικιάσεις, καὶ κατὰ ποίαν ἐποχὴν καὶ ὑπὸ ποίους ὅρους, ἐπισυνάπτοντες εἰ δυνατόν εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐκθεσίν σας καὶ ἀντίγραφον τῶν τίτλων ἐφ' ὧν στηρίζουσι τὰς ἀξιώσεις των ἕκαστος ἐπὶ τῶν προκειμένων σκωριῶν.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, Κύριε Δήμαρχε, ὅτι ἀναγνωρίζοντες τὴν σπουδαιότητα τοῦ ἀντικειμένου, περὶ οὗ γίνεται λόγος, θέλετε καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν καὶ ζῆλον ὅπως μᾶς χορηγήσῃτε τὰς ἐκτεθείσας καὶ ὅσας ἄλλας νομίζετε ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ ἐντὸς τῆς τεθείσης προθεσμίας.

Ἀθῆναι, τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1863.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ε. ΚΕΧΑΓΙΑΣ.

²Αριθ. 21.

Αριθ. Πρωτ. 533.

Διεκπερ. 283.

Περὶ τῶν σκωριούχων θέσεων, τῶν εὐρισκομένων εἰς
τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου Λαυρίου.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἀπαντῶν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 45,131 τῆς 24 Ὀκτωβρ., ε. ε. διαταγῆς τοῦ Β. τούτου ὑπουργείου ἀναφέρω μετὰ σέβας, ὅτι αἱ σκωριούχαι θέσεις εὐρισκόμεναι ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου τούτου εἰσὶν ἐπὶ τοῦ κοινοτικοῦ ἰδιωτικοῦ κτήματος τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου Κερατέας. Ἐπομένως οὐδὲν δικαίωμα ἔχει τὸ δημοτικὸν μας συμβούλιον νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ διαφιλονεικῇ περὶ τῶν γαιῶν τούτων, εἰμὴ ὡς πρὸς τὸν δημοτικὸν φόρον καθὸ ἰδιόκτητον κτῆμα.

Ἡ δὲ κοινότης Κερατέας ὡς ἀνεφέραμεν εἰς τὴν Β. Νομαρχίαν καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 253 τῆς 11 Ἰουνίου ε. ε. ἐπὶ τοῦ κοινοτικοῦ πίνακος τῆς περιφέρειας τοῦ δήμου, ἔχει δεκαμελῆ ἐπιτροπὴν πρὸς ἐνοικίᾳσιν κτλ. τοῦ κοινοτικοῦ τούτου κτήματος. Τὸ κοινοτικὸν δὲ τοῦτο κτῆμα, ἐν ᾧ ὑπάρχουν αἱ σκωριούχαι θέσεις μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς θαλάσσης καὶ πέραν πρὸς τὴν ξηρὰν μέχρι δύο ὥρων διαστήματος, διεφιλονεικῇ πρὸ ἐτῶν παρὰ τοῦ δημοσίου, ἀλλὰ δι' ἀποφάσεως καὶ τοῦ Ἀρχεῖου Πάγου ἔμεινεν ὑπὸ τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου Κερατέας.

Τὰ ἔγγραφα δὲ τῆς διαδικασίας ταύτης ὑπάρχουν μέχρι τοῦδε εἰς χεῖρας τοῦ δικηγόρου τῆς κοινότητος ταύτης Κ. Καλλιγιᾶ, ὥστε δὲν ἠδυνήθημεν πρὸς τὸ παρὸν διὰ τὸ κατεπείγον τῆς διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου νὰ λάβωμεν καὶ ὑποβάλλωμεν ἀντίγραφον τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων πρὸς πλήρη πίστιν τοῦ τίτλου τῆς κοινότητος ἐφ' οὗ στηριζομένη ἐνοικιάζει καὶ διευθύνει τὰ ἐπὶ τοῦ κτήματος τούτου. Παρακαλοῦμεν δὲ τὸ Β. ὑπουργεῖον εὐαρεστηθὲν νὰ αἰτήσῃ τὰς πληροφορίας

ταύτας παρὰ τοῦ Κ. Καλλιγᾶ δικηγόρου τῆς κοινότητος Κερατέας.

Αἱ σκωριοῦχαι θέσεις ἀναφέρονται καὶ εἰς τὸν μνησθέντα ἀνωτέρω κοινοτικὸν πίνακα. Λέγομεν δὲ καὶ ἡμεῖς ἤδη περιπλέον πρὸς συμπλήρωσιν τῆς παρούσης ἀπαντήσεώς μας, ὅτι θέσεις σκωριοῦχαι εἶναι. α.) Λεγρανὰ ἀπερ δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸ κτῆμα τῆς κοινότητος. β.) Κυπριανός. γ.) Μπερτζέκος. δ.) Συντερίνας. ε.) Πασᾶ καὶ ς.) Πουνταζέζα. Ἐντὸς δὲ μιᾶς ἐκάστης τῶν θέσεων τούτων ὑπάρχουν εἰς διαφόρους θέσεις σωρεῖαι σκωριῶν, τὰς ὁποίας ἡ κοινότης ἐκτὸς τῆς πρώτης θέσεως, ἐνοικίασεν ἀπὸ πέρυσιν εἰς τὸν ἐργολάβον Κ. Γ. Παχῦν, Αἱ θέσεις αὗται, ὡς εἴρηται καὶ ἀνωτέρω, ἀπέχουσι τῆς θαλάσσης μέχρι δύο ὥρων καὶ προσεγγίζουσι τὰς ἀκτὰς αὐτῆς. Τὴν δὲ ἑκτασιν καὶ τὰ ὅρια ἐκάστης θέσεως ἀδυνατοῦμεν ἤδη νὰ περιγράψωμεν λεπτομερῶς, καὶ τέλος οἱ οἰκειοποιῦντες τὰς θέσεις ταύτας ὡς ἀφιλονεύκηντον κτῆμα, εἶναι ἡ κοινότης τοῦ χωρίου Κερατέας.

Ἐν Κερατέῃ, τὴν 27 ὁρίου 1863.

Εὐπειθέστατος ὁ δήμαρχος Λαυρίου
Λουκᾶς Π. Ἀθανασίου.

Ἀριθ. ἐγγρ. 22.

Περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν.

Ἀναφορὰ Ἰωάννου Βαπτιστοῦ Σερπιέρη, κατοικοῦ Μασσαλίας ἐνεργοῦντος δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὰς ἐμπορικὰς οἰκίας Bouquet καὶ Σερπιέρη καὶ τῶν Ροῦ δὲ Φρασινὲ τῆς Μασσαλίας.

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Ἐπιθυμῶν νὰ ἀναδεχθῶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριῶν κατασκευάζων αὐτόθι καμίλους πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, προσφέρω πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἅπαξ μὲν πεντήκοντα χιλιάδας δραχμὰς, καθέκαστον ἔτος δὲ δισχιλίας δραχμὰς ἐν ὧν ἐξακολουθεῖ ἡ ἐκμετάλλευσις.

Περὶ τῶν ἰδίων ὄρων εἶμαι ἕτοιμος νὰ διαπραγματευθῶ, ἅμα τὸ δημόσιον δεχθῇ τὴν κυρίαν πρότασιν.

Πιστεύων ὅτι τὸ δημόσιον θέλει εὔρει τὴν πρότασιν ταύτην συμφέρουσαν δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλει συγκατανεύσει νὰ μοὶ δώσῃ ταχείαν ἀπάντησιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Νοεμβρίου 1863.

Εὐπειθέστατος

Ζ. Β. ΣΕΡΠΙΕΡΗΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 23.

Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 49138.

Ορυκτολόγος Κ. Α. Κορδέλλας, λοχαγὸν τοῦ μηχανικοῦ Κ. Τ.

Μπουρῆν, καὶ τὸν Ὑπουργικὸν γραμματέα Κ. Θ. Κιτσέα.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἔχωμεν ἀκριβεῖς καὶ ἐπισήμους πληροφορίας α.) ἐὰν αἱ κατὰ τὸ Λαύριον μολυβδοῦχαι σκωρίαὶ κεῖνται ἅπασαι ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου Κερατέας οὗ τὰ ὅρια κατωτέρω θέλομεν διαγράψει ὑμῶν β.) Ἐὰν κεῖνται ἐπὶ γυμνοῦ μέρους γῆς, ἢ τίνες ἐξ αὐτῶν ἐντὸς δασωδῶν τόπων καὶ γ.) πόσον ἀπέχουσι τῆς θαλάσσης αἱ μᾶλλον μεμαχρυσμέναι τῶν σκωριῶν τούτων. Σὰς παρακαλοῦμεν νὰ μεταβῆτε ἄνευ ἀναβολῆς εἰς Κερατέαν, ἐκεῖ δὲ παραλαμβάνοντες δύο ἐκ τῶν εἰδημόνων τοῦ τόπου, τοὺς ὁποίους θέλει σὰς ὑποδείξει ὁ Κ. Στάμος Τρικαλιώτης διαταχθεὶς νὰ ἀπέλθῃ μεθ' ὑμῶν θέλετε περιέλθῃ τὰ ὅρια τοῦ χωρίου Κερατέας, κατὰ τὰς διαγραφομένας ἐν τῇ κατωτέρῳ σημειώσει θέσεις, περὶ τῆς ταυτότητος τῶν ὁποίων θέλετε ἐπιστήσῃ σύντονον προσοχὴν ἐρευνῶντες πανταχόθεν καὶ συλλέγοντες τὰς λεπτομερεστέρας πληροφορίας. Ἀφ' οὗ οὕτω βεβαιωθῇτε περὶ τῆς ταυτότητος τῶν ἀναφερομένων θέσεων καὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῶν, θέλετε συντάξῃ τοπογραφικὸν σχέδιον, εἰς τὸ ὁποῖον διὰ χρώματος ἰδίου θέλουν σημειωθῇ τὰ ὅρια τὰ περιλαμβάνοντα τὴν περιφέρειαν Κερατέας· ἐκάστη θέσις ὡς ἡ Δηλίνιτζα, Κιχακίρα καὶ λοιπαὶ ἀναφερόμεναι, θέλουν σημειωθῇ ὀνομαστί ἐν τῷ σχεδίῳ. Ἐντὸς τῆς ὅλης ἐκτάσεως, ἥτις

ἀποτελεῖ, ὡς ἄνω εἴρηται τὴν περιφέρειαν τῆς Κερατέας, δὲν ἐνδιαφερόμεθα νὰ διακρίνωνται ἐπὶ τοῦ σχεδίου εἰμὴ δύο τινά· α) τὰ δασώδη μέρη καὶ β') αἱ θέσεις ἐνθα κεῖνται αἱ σκωρίαι (αἱ ὅποῖαι βεβαίως εὐρίσκονται καὶ ἐπὶ γυμνῶν ἀγρῶν καὶ ἐκτὸς δασωδῶν θέσεων) καὶ γ') ἡ ἑκτασις ἐκάστης σκωριούχου θέσεως.

Ἡ διάκρισις αὕτη εἶναι οὐσιώδης, καὶ εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦτο ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν σας, καθὼς καὶ ἂν τυχὸν ὑπάρχουσι σωροὶ σκωριῶν καὶ πέραν τῆς γραμμῆς, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ ὄριον τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος Κερατέας· τούτους θέλετε σημειώσῃ κατ' ὄνομα, εἰς τρόπον ὥστε ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ διακρίνωνται ἐπὶ τοῦ σχεδίου.

Τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον θέλει ὑπογραφῇ παρὰ τῶν κκ. Κορδέλλα καὶ Μουρῆ, ἡ δὲ ἑκθεσις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεών σας θέλει ὑπογραφῇ παρ' ἀπάντων ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, 19 Νοεμβρίου 1863.

Ὁ Ὑπουργός

ΔΡΟΣΟΣ.

ΟΡΙΑ.

Εἰς τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ Δηλίνιτζα, τὴν Κιαφακίρα καὶ τὸ Σιγκίνι ἕως εἰς τὴν Λεπρόγιαν.

Εἰς τὴν β') Τὸ Πίσιπλις καὶ τὸ ἀσπρόχωμα ἕως εἰς τὴν Γελάδαν.

Εἰς τὴν γ') Τὴν Βαγαλίζαν, τὸ Σαμάρεθι, τὰ Ἐβρόκαστρα, τὴν Κιάφα Σπέλα, τὸ Ῥιπάρι, τὴν Λούτσαν καὶ τὸ Χάβουζι.

Εἰς τὴν δ') Τὸ Κιάφα Σούρεζι, τὸ Σπιθαροπούσι, τὴν μεγάλην Βίγλαν, ταῖς Καβοκολόνες, τὸ Πασσαπηγάδι, καὶ κατὰ μεσημβρίαν τὸ Παγόραμα, τὸ Κυπριανὸ, τὸ Θερικὸ, τὸ Σιρὶ καὶ τὸ Βρωμοπούσι.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 24.

Πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Οἱ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Ὁρυκτολόγος
καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Ι. Μπουρῆς.

Περὶ τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου.

Συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. 49138 καὶ ἀπὸ 19 Νοεμβρίου π. ε. ὑμετέρας διαταγῆς μεταβάντες εἰς τὸν δῆμον Κερατέας τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς καὶ ἐξετάσαντες μετ' ἐπιστάσις τὰς ἐκεῖ εὑρισκομένας μολυβδόχους σκωρίας, τὰ δασώδη μέρη καὶ τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ ἀνωτέρῳ διαταγῇ ὅρια τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου καλουμένου Δάρδεζα, ἐνηργήσαμεν τὰς ἀπαιτουμένας καταμετρήσεις. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ αὐτῶν ὑποβάλλομεν ἐπισυνημμένως μετὰ τῶν σχεδιασθέντων διαγραμμμάτων καὶ τοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου διὰ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν πρὸς τὸ Σ. τοῦτο Ὑπουργεῖον. Ἐκ τῆς ἐπιπόνου ταύτης ἐργασίας ἐξήχθη πρὸς πλείστην ἡμῶν εὐχαρίστησιν ὅτι τὰ δύο περίπου τρίτα τῶν μολυβδόχων σκωριῶν δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δημοσίου (ἐὰν δὲν ὑπάρχουσιν ἕτεροι, ἰδιοκτησίας τίτλοι) καθότι κεῖνται ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Δάρδεζα τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν κοινότητα τοῦ δήμου Κερατέας καὶ συνορευομένων πρὸς ἀνατολὰς καὶ μεσημβρίαν ἀπὸ τὴν θάλασσαν πρὸς δυσμὰς δὲ ἀπὸ τὴν ὀρεινὴν σειρὰν τοῦ Λαυρίου ὄρους, ἥτις διευθύνεται ἀπ' ἄρκτον πρὸς μεσημβρίαν καὶ ἀπολήγει μέχρι τοῦ Σουνίου ἀκρωτηρίου (Καβοκολόνες).

Τὰ ἀποτελοῦντα ἀκριβῶς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρημένου χωρίου ὅρια, εἶναι:

Πρὸς Ἄρκτον μὴ ἡ Δελίνιτσα, Κιαφφαγκίρα, Σιγκίνι, Λεπρώγια, Πισπιλιὸ καὶ Βιλαρᾶ (Γελάδα).

Πρὸς δυσμὰς, τὸ ἀσπρόχωμα, Αὐλίζα (Βαγαλίζα) Σαμάρεδι, Ἐβρόκαστρον, Κιαφασπέλα, Ῥιπάρι Λοῦτσα, Χάβουζι,

Κιάφα Σούρεζι, Σπιθαροπούσι, μεγάλη Βίγλα καὶ Καβοκολόνες.

Πρὸς μεσημβρίαν, Καβοκολόνες καὶ Πασσᾶ πηγάδι.

Πρὸς ἀνατολὰς, τὸ Πανόραμα κατὰ μέρος, τὸ Κυπριανὸ Θερικὸ, Σιρί, Βρωμοπούσι, καὶ Δελίνιτσα (ἅτινα ἀναφέρονται εἰς τὴν ἀνωτέρω διαταγὴν). Καθὼς ἐπίσης καὶ πᾶσαι αἱ σκωριοῦχαι θέσεις τοῦ Λαυρίου κατεμετρήθησαν ἐμπεριστατωμένως, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐπεβεβαιώθημεν περὶ τῆς ταυτότητος αὐτοῦ παρ' εἰδημόνων τοῦ τόπου, καὶ σημειοῦνται εἰς τὸν συνταχθέντα παρ' ἡμῶν τοπογραφικὸν χάρτην, ἐν ᾧ σαφηνίζονται τὰ μὲν ὅρια τοῦ χωρίου δι' ἐρυθροῦ αἱ σκωριοῦχαι θέσεις δι' ἰώδους χρώματος.

Ὅθεν ἐξάγεται ὅτι αἱ σκωριοῦχαι θέσεις τοῦ Πασσᾶ, Πουνταζέζας, τῶν Ἑργαστηρίων, τοῦ Κυπριανοῦ τῆς Πλάκας, Ἀγίου Γεωργίου, Βρυσακίου (ἁγίου Νικολάου) καὶ τῆς Σπελαζέζας κεῖνται ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ εἰρημένου χωρίου Δάρδεζα, αἱ δὲ τῆς Λάκζας, Λουλουκοῦχι, Δημηλάκη, Συντερίνη, Καμάρεζα, = Συντερίνη (Στὸ χῶμα), Βερζέκο, Μεγάλα Πεῦκα (Λεγρενᾶ), Σουνίου καὶ Καράκα κεῖνται ἐκτὸς.

Παρατηροῦμεν δὲ ἐνταῦθα ὅτι αἱ σκωριοῦχαι θέσεις τοῦ Πασσᾶ καὶ τῆς Πουνταζέζας καί τοι ἀπαντῶμεναι ἐν τῷ τμήματι τούτῳ τῆς Ἀττικῆς τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ ἀνῆκον εἰς τὴν κοινότητα τοῦ δήμου Κερατέας χωρίου Δάρδεζα, κεῖνται ὁμῶς καθ' ἡμᾶς καὶ αὗται ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς περιφερείας αὐτοῦ.

α.) Διότι εἰς τὸν τίτλον τῆς ιδιοκτησίας τῶν χωρικῶν τῆς κοινότητος ἀναφέρεται ῥητῶς τὸ ὅριον Πασσαπηγάδι κείμενον 700 περίπου μέτρα ἐνθεν τοῦ Αἰγιαλοῦ (ἐν ᾧ ἡ λοιπὴ σκωρία καὶ παράλιος θέσις καλεῖται Πασσᾶ.)

β.) Διότι τὸ ὅριον Πανόραμα, ἀναφέρεται ῥητῶς «κατὰ μέρος μόνον τὸ Πανόραμα.» Ἄρα οὐχὶ ὅλη ἡ οὕτω καλουμένη θέσις καὶ παρατεινομένη μέχρι τοῦ Αἰγιαλοῦ, εἰμὴ τὸ καλλιεργήσιμον αὐτῆς μέρος, κείμενον πλεόν τῶν 800 μέτρων ἐνθεν τοῦ αἰγιαλοῦ, ὥστε ἀπὸ τὴν αὐστηράν ἐξέτασιν παρου-

σιάζεται ἐνταῦθα στενὴ τις λωρὶς παραλίου πετρώδους καὶ ἀκαλλιεργήτου γῆς κειμένης ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὁρίων καὶ ἐκκληιούσης τοὺς σκωριούχους σωρούς τοῦ Πασσᾶ καὶ τῆς Πουνταζέζας, ὅπως δὴποτε ἀπόκειται εἰς τὸ ὑπουργεῖον νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν παροῦσαν περίστασιν καὶ ἀποφασίσῃ ὅτι ἂν κρίνῃ.

Ἐκ τῶν διαληφθεισῶν σκωριούχων θέσεων ἄλλαι μὲν κεῖνται ἐντὸς δασωδῶν τόπων καλυπτόμεναι ἐν μέρει ὑπὸ τῶν ῥητινοφόρων Πεύκων, ἄλλαι δὲ πάλιν ἐπὶ γυμνῶν καὶ πετρωδῶν εἰς τὰ παράλια ἢ τὰ ἐνδότερα τοῦ Λαυρίου μέρη.

Καὶ ταύτας διελθόντες κατεμετρήσαμεν, ὅσον μὲν τὰς μεταξὺ αὐτῶν ἀποστάσεις, τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν περίμετρον ἐκάστης καὶ τὸν ὄγκον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τοῦ γυμνοῦ δηλαδή καὶ τοῦ δασώδους. Ὡστε ἐπὶ μὲν τοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου ἐμφαίνονται αἱ μεταξὺ ἀποστάσεις καὶ ἡ φυσικὴ τοποθεσία αὐτῶν ἐπὶ δὲ τῶν ἐπισυνημμένων διαγραμμάτων λεπτομερίας τὸ σχῆμα καὶ ἡ περίμετρος ἐκάστης.

Πρὸς πλειοτέραν ὁμῶς σαφένειαν καταχωροῦμεν τὸν κατωτέρω πίνακα ἐξ οὗ ἐμφαίνεται.

α.) Ὅτι αἱ ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου χωρίου κείμεναι σκωρίαι εἰσὶ 334,228 μέτρα κυβικὰ ἐξ ὧν τὰ μὲν 232,116 μ. κ. γυμνὰ τὰ δὲ 102,111 μ. κ. κεκαλυμμένα μὲ πεῦκα.

β.) Αἱ ἐκτὸς εἰσὶ 495,526 μ. κ. ἐξ ὧν 439,528 γυμνὰ καὶ 56,198 μ. κ. κεκαλυμμένα μὲ πεῦκα.

γ.) Αἱ μοναστηριακαὶ σκωρίαι 14874 μ. κ. ἐξ ὧν 12,577 μ. κ. γυμνὰ καὶ 2,297 μ. κ. πεφυτευμένα.

Τὸ δὲ ὅλον 844,628 μ. κυβικὰ.

Ἐξ ὧν 684,222 μ. κυβικὰ γυμνὰ.

Καὶ 160,506 μ. κυβικὰ δασώδη.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸ δασώδες μέρος ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου, ὅτι μικρὸν μόνον μέρος παρουσιάζεται ἐν τῷ χωρίῳ, Δάρδεζα, ὅπερ σχηματίζει παραβολοειδὲς τι σχῆμα ἐπεκτεινόμενον ἐκτὸς τῶν ὁρίων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τοῦ χωρίου πῇ μὲν καλύπτεται ὑπὸ Κέδρων, ἀγριοελαιῶν καὶ πευ-

κῶν ἐκ τοῦ σποράδην, πῇ δὲ ὑπὸ ἐλαιῶνων καὶ ἀμπελώνων καὶ καλλιεργημένων μερῶν.

Διὰ τὴν ἐπὶ τόπου ἐξακριβωτίν των ὁρίων τοῦ χωρίου καὶ των σχωριούχων θέσεων παρελάβαμεν τῇ συστάσει τοῦ Κ. Δημάρχου τοὺς κατοίκου Κερατέας, Ἰωάννην Σταμάτη, Βασίλειον Πανούση, Ἰωάννην Παππᾶ καὶ ἰδίως τὸν ἀγροφύλακα Σπυρίδωνα Βασιλείου Ἰατροῦ καὶ τὸν ἀγωγέα Σωτήριον Μ. Ἀνδρέου, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐν τῷ χωρίῳ Κερατέας ἐπληροφορήθημεν ἐκ πολλῶν ἄλλων εἰδημόνων καὶ γερόντων τοῦ τόπου περιγραφικῶς περὶ τῆς ταυτότητος των ὁρίων καὶ εὗρομεν αὐτοὺς συμφώνους.

Οὐδεὶς ὅμως ἀνεξαιρέτως ἐγίνωσκεν ἐκ των ῥηθέντων τὰ ὀνόματα των ὁρίων Γελάδας καὶ Βαγαλίζα, ἀλλ' ὅλοι ἐκ συμφώνου διίσχυρίζοντο ὅτι εἰσὶ συνώνυμα των θέσεων Βιλαρᾶ (Γελάδα) καὶ Αὐλίζα (Βιχουζα) μνημονευόμενα ἐν τῇ ἀνωτέρῳ διαταγῇ τοῦ ὑπουργείου καὶ κείμενα παρὰ τῷ χωρίῳ Κερατέας, μετὰ τῶν λοιπῶν ὁρίων τοῦ Ἀσπροχώματος Λεπρόγιας καὶ Σαμάρεθι, ὥστε καὶ ἡμεῖς παραδεχθέντες ὡς ὀρθὸν τοῦτο κατεμετρήσαμεν καὶ μεταφέραμεν ἐπὶ τοῦ χάρτου τὰ ὅρια ταῦτα ὑπὸ τὸ ὄνομα Βιλαρᾶ Αὐλίζα. Ἐπὶ τέλους δὲν θεωροῦμεν ἀπὸ σκοποῦ νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἐκ των ἐντὸς τοῦ χωρίου κειμένων σχωριούχων θέσεων, τὰ Μεγάλα Πεύκα ἢ Λεγρενᾶ, τὸ Σούνιον καὶ Καρακά ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῆς Μονῆς Πεντέλης καθ' ἣς ἐλάβομεν πληροφoρίας.

Ἐν Ἀθήναις 11 Ἰανουαρίου 1864.

Εὐπειθέστατοι

Α. Κορδέλλας Ὀρυκτολόγος
Τ. Μπουρῆς Λοχ. τοῦ Μηχανικοῦ.

Αριθμ.	Όνομα των συναυλιών θέσεων	Περιμετρος			Ογκος έκαστου σωματι			Παρατηρήσεις
		εις τετραγ. μέτρα του	του δια πληθους	του ελκου	εις μέτρα κυβικά του	του δια πληθους	του ελκου	

Έκτος τριτίου Δαφνέτα.

1	Πισσαρις	30,992	1,50	46,488	46,488	Παρά τῇ θαλάσῳ
2	Πλουταρχία	17,174	0,80	13,739	13,739	"
3	Εργαστήρια α)	10,400	51,149	61,549	15,600	"
4	Κυριακός	49,307	16,839	0,30	76,723	"
5	Ολάνια	9,828	34,307	147,927	23,388	"
6	Βρυάκι (Δγ. Νικολάου)	1,000	9,828	0,80	7,862	"
7	Άγιος Γεωργίου		1,000	0,50	300	Οδὸς Θερπιδῶ
8	Επτάετες				300	Δοκίμαντοι σωματ. πλῆ- στον Θεοκλέου.

118,701 | 38,008 | 191,709 | 123,116 | 102,111 | 334,228

Έκτος του τριτίου

9	Δίκτα	3,636	962	6,598	1,50	8,454	1,543	10,000	9,897	Οδὸς Κερατῆας.
10	Δουλοπούλι	8,000		8,000	0,50	4,000		4,000	4,000	Πέρας μεσημερίαν Δακτύας
11	Ανταλάκι	19,298		19,298	4,50	86,841		86,841	86,841	Εἰς τὴν αὐτὴν συνεξέτασιν.
12	Συνεξίτη	32,783		32,783	4,50	113,341		113,341	113,341	"
13	Καμάρετα Συνεξίτη α)	30,210		30,210	4,	120,840		120,840	120,840	"
14	Βαγέτα	23,463	9,143	32,606	5,	93,852	36,872	130,424		"
		119,390	16,166	129,490		430,328	38,113	477,343		"

Μορσσηριανό.

15	Μαράλα Πύλα Αργονα	7,142	1,531	8,673	1,50	10,713	2,297	13,010	Εἰς τὴν αὐτὴν συνεξέτασιν.
16	Σούβαν	1,728	"	1,728	0,50	864	"	864	Παρά τῇ θαλάσῳ
17	Καράτα	8,870	1,531	10,401	"	1,000	2,297	14,874	Παρά τῇ θαλάσῳ

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 25.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου.

Προσκληθέντες οἱ ὑποφαινόμενοι νὰ ἐπιφέρωμεν γνώμην ἐπὶ τῶν ἐξῆς ζητημάτων.

Α) Αἱ μολυβδοῦχαι σκωρίαι τοῦ δήμου Λαυρίου δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μεταλλικῶν ἢ ὀρυκτῶν οὐσιῶν, περὶ ὧν ὀρίζει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ΧΗ' περὶ μεταλλείων Νόμου;

Ἀποφαινόμεθα ἐπὶ τοῦ πρώτου.

Οἱ σωροὶ τῶν μολυβδόυχων σκωριῶν οἱ ἐν τῷ δήμῳ Λαυρίῳ τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς εὐρισκόμενοι, οὐδόλως δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μεταλλείων περὶ ὧν ὀρίζει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου, καθότι διὰ τὰ ὑπαχθῶσιν οὗτοι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μεταλλείων ἐπρεπε νὰ ᾧσι ἐγκεκλεισμένα εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς, ἢ νὰ ὑπάρχωσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοφρεῖς· οἱ περὶ ὧν ὁμῶς ὁ λόγος σωροὶ οὔτε εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς εἰσὶν ἐγκεκρυμμένοι οὔτε εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς κεῖνται, ἐξ ἐνεργείας ἀτμοσφαιρικῆς καὶ γαιολογικῆς παραχθέντες, μετεκομίσθησαν δὲ ὅπου ἤδη ὑπάρχουσι διὰ χειρὸς καὶ ἐνεργείας ἀνθρωπίνης ὡς ὕλαι μεταλλικαὶ ἀλλαχοῦ ἐκμεταλλευθεῖσαι.

Β') Ἐὰν δὲν ὑπάγωνται εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνήκουσιν ἄρα εἰς τὸν Κύριον τῆς γῆς, ἀλλὰ κατὰ τὸν ὀθωμανικὸν νόμον μέταλλα καὶ ὀρυκτὰ δύνανται νὰ γείνωσιν ἀντικείμενον ἰδιωτικῆς κτήσεως;

Ἐπὶ τοῦ δευτέρου.

Οἱ σωροὶ οὗτοι ἀνήκουσιν ἀναντιρρήτως εἰς τὸν Κύριον τῆς γῆς εἴτε κύριος αὐτῆς ἐστὶ τὸ δημόσιον εἴτε ἰδιῶται καθότι κατὰ τὴν ὀθωμανικὴν καὶ τὴν παρ' ἡμῶν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν, πᾶν τὸ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς κείμενον μεταβιβάζεται εἰς τὸν ἀγοραστήν ὡς παρακολούθημα τοῦ κτήματος, ἂν ἢ ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὡς παρακολουθήματα χαρακτηριζόμε-

νων ἢ καὶ ὡς ἀντικείμενον κινήτων ἀποσπώμενον μὲν ἀπὸ τοῦ κτήματος φυσικῶς καὶ νομικῶς, μὴ ἐξαιρεθὲν δὲ ῥητῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς πωλήσεως, διὸ ἂν τινες γαῖται, ἐφ' ὧν ὑπάρχουσι σωροὶ σκωριῶν μετεβιβάσθησαν εἰς τὴν κοινότητα τοῦ χωρίου Δάρδεζα ἀπὸ δθωμανοῦς, χωρὶς νὰ ἐξαιρεθῶσι ῥητῶς τοῦ κτήματος, ὡς κτῆμα δημόσιον, ἀνήκουσιν εἰς τὴν κοινότητα κατὰ τὸν κανόνα τὰ ἐπικείμενα τοῖς ὑποκειμένοις.

Γ'.) Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν σκωριῶν κεῖται ἐντὸς τοῦ δασώδους μέρους τοῦ εὐρισκόμενου ἐκτὸς τοῦ χωρίου Δάρδεζα. Διὰ τὸ μέρος αὐτὸ δὲν ἐπαρουσιάσθησαν πώποτε μέχρι τοῦδε τίτλοι ἰδιοκτησίας, εἰμὴ μόνον διὰ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ δάσους τὸ περιλαμβανόμενον ἐντὸς τοῦ χωρίου Δάρδεζα, καὶ περὶ τούτου ὑφίσταται δίκη ἐκκρεμῆς ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων. Ἐπομένως οἱ σωροὶ τῶν σκωριῶν οὗτοι εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ δημοσίου.

Δ'.) Ἐπίσης δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἀμφιβολία περὶ τῶν τριῶν σωρῶν τῶν κειμένων ἐκτὸς τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς τῆς ἐμφαινομένης ἐπὶ τοῦ διαγράμματος.

Ἐπὶ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ τετάρτου.

Συνεπεῖα τῆς ἀνωτέρω τεθείσης ἀρχῆς οἱ ἐν τοῖς δασώδεis μέρεσιν εὐρισκόμενοι σωροὶ ὡς καὶ οἱ τρεῖς οἱ ἐκτὸς τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς τῆς ἐμφαινομένης ἐπὶ τοῦ διαγράμματος, ἀνήκουσιν εἰς τὸν Κύριον τῶν δασῶν, ὥστε κύριος τῶν σκωριῶν θέλει ἀποδειχθῇ ὁ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως κύριος τῶν δασῶν ἀποδειχθησόμενος.

Ε'.) Ἀνθ' ὧν τῶν περιπλοκῶν τούτων δὲν ἦτο καταλληλότερον νὰ ἐκδοθῇ ψήφισμα τῆς Κυβερνήσεως, δι' οὗ νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν ἢ διάθεσις τῶν σκωριῶν ἐν γένει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΝΗ' νόμου;

Ἐπὶ τοῦ πέμπτου.

Ψήφισμα τῆς ἐθνοσυνελεύσεως δὲν ἀπαιτεῖται ὅπως ὁ Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν διαθέσῃ τοὺς σωροὺς τῶν σκωριῶν, καθότι δικαίωμα διαθέσεως τῶν κινήτων ἔχει δυνάμει τῶν κειμένων νόμων, ἀλλ' ἐπειδὴ δύσκολος ἀποβαίνει ἡ διάθεσις

μόνων τῶν ἐθνικῶν ἀποχωριζομένων ἀπὸ τῶν ἰδιωτικῶν, ὡς ἀντικειμένου εἰς τὸ συμφέρον τοῦ ἐργολάβου καὶ τοῦ δημοσίου. Ἄλλως τε, ἐπεὶ τὸ δημόσιον πρὸς πλειοτέραν τῆς διαθέσεως τῶν σκωριῶν εὐκολίαν ὀφείλει νὰ ἐπιβάλλῃ φόρον τινὰ κοινὸν ἐπὶ τοῦ καθαροῦ προϊόντος τοῦ ἐκ τῶν ἐθνικῶν καὶ ἰδιοκτητῶν σωρῶν παραγομένου, καὶ φόρον ἰδιαίτερον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ προϊόντος τῶν ἐθνικῶν σκωριῶν, ὡς δικαίωμα ἀνῆκον εἰς τὸ δημόσιον ὡς κύριον τῶν ἐθνικῶν σκωριῶν, διὰ τὸν λόγον τοῦτον καθίσταται ἀναγκαία ἡ ἐκδοσις ψηφίσματος ὀρίζοντος καὶ κανονίζοντος τὸν διπλοῦν τοῦτον φόρον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Φεβρουαρίου 1864.

Α. Πάικος, Ν. Σαρίπουλος
Π. Παππαρηγόπουλος Α. Κιάπες

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 26.

Πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἀναφορά περὶ τῶν ἐν Λαυρίῳ Σκωριῶν.

Πρὸ καιροῦ ὁ Κ. Γ. Παχὺς συνῆψε συμβόλαιον μετὰ τῆς κοινότητος τοῦ χωρίου Κερατέας περὶ παραχωρήσεως τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ταύτῃ σωρῶν σκωρίας τῶν ἀρχαίων μεταλλείων ὑπὸ ὄρους ἐπωφελεῖς διὰ τὴν κοινότητα. Πρὸς ἐπιχείρησιν τῆς ἀναλύσεως τῶν σκωριῶν πρόκειται νὰ γείνωσιν ὅλαι αἱ προκαταρκτικαὶ δαπάναι, αἵτινες δύνανται νὰ φθάσουν ἴσως τὸ ἑκατομμύριον, διότι πρέπει νὰ κατασκευασθῶσι κάμιννοι ὑπερμεγέθεις καὶ πολλὰ ἄλλα νὰ γείνωσιν ἔργα.

Ἡδὴ συνήφθη ἐν Μάσσαλῃ συμβόλαιον, δι' οὗ συσταίνεται ἐταιρία παρὰ τῶν Κ. Κ. Roux de Fraissinet et Luce Rosan καὶ Boucequet et Serpieri συνεισφέρουσα τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια τῆς ὁποίας ἀντιπρόσωπος εἶναι ὁ Κ. Τ. F B. Σερπιέρης. Ἄλλ' ἡ ἐταιρία αὕτη, πρὶν προβῇ εἰς τὴν ἐναρξιν τῶν

ἐργασιῶν ἔχει ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ἂν ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀ-
ξιώσεις ἐπὶ τῶν σωρῶν σκωρίας, τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν
ὁρίων τῆς κοινότητος Ἑργαστήρια, Πασσᾶ, Κυπριανὸς,
Πουνταζέζα καὶ Πλάκα.

Αἱ σκωρίαὶ δὲν ὑπάγονται βεβαίως εἰς τὰς περὶ μεταλ-
λείων διατάξεις, διότι δὲν εἶναι φυσικὸν προϊὸν, ἀλλὰ τὸ
ἐκβληθὲν ἀπόλειμμα μεταλλευτικῆς ἐργασίας. Ὡς ἐκ τούτου
ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ ἐδάφους δύναται νὰ διαθέσῃ ἐλευθέρως
τοὺς ἐπ' αὐτοῦ σωρούς σκωρίας,

Καθὰ ἐπληροφορήθημεν ἡ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἠμφισβί-
τησεν εἰς τοὺς κατοίκους τὰς γυμνάς ἀγρίων δένδρων γαίας.

Πιστεύομεν λοιπὸν ὅτι τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον οὐδεμίαν θέ-
λει προτείνει ἀντιβῶρσιν κατὰ τῆς παραχωρήσεως τῆς κοι-
νότητος ἐπὶ τῶν ἄνω μνησθεισῶν θέσεων, ὡς γενομένης
παρὰ τῶν ἐχόντων πρὸς τοῦτο δικαίωμα. Πρὸ αἰῶνων κειν-
ται αἱ σκωρίαὶ αὗται ἄχρηστοι, ἥδη δὲ πρόκειται κατὰ τὰς
νεωτέρας τελειοποιήσεις τῆς μεταλλουργίας νὰ παραχθῇ
ἐξ αὐτῶν πλοῦτος, νὰ ἐνασχοληθῶσι πολλαὶ χεῖρες καὶ νὰ
ἀναπτυχθῇ ἡ εὐπορία ἐν ἄκρᾳ ταύτῃ τῆς Ἀττικῆς. Τὸ δη-
μόσιον συμφέρον συνταυτίζεται τοιοῦτοτοτρόπως μετὰ τοῦ
τῆς ἐταιρίας.

Ἐκ τῆς ταχείας ἀπαντήσεως τοῦ ὑπουργείου αἶροντος
πᾶν κώλυμα καὶ ἀπαλλάτοντος τὴν ἐταιρίαν ἀπὸ τὴν μέ-
ριμναν μελλουσῶν ἀμφισβητήσεων, ὅπως ἀνυποστηρίκτων
ἐξαρτᾶται ἡ ἄμεσος ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον θέλει εὐαρεστηθῇ νὰ
δώσῃ ταχείαν ἀπάντησιν ἐκτιμῶν τὴν ὠφέλειαν ἣτις μέλλει
νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς συστάσεως μεταλλουργικοῦ ἐργοστα-
σίου ἐν Ἑλλάδι, ἣτις στερεῖται τοιαύτης βιομηχανίας συν-
τελούσης πρὸς αὐξήσιν τοῦ δημοσίου πλούτου.

Ἐν Ἀθήναις, 14 Ἀπριλίου 1861.

Εὐπειθέστατος

Θ. Α. Χελδεράτχ

Πληρεξούσιος τοῦ Κ. Ι. Β. Σερπιέρη.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 27.

Ἀριθ. 18834 καὶ 18983.

Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν.

Ἀπαντῶντες εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2425 ἀπὸ 14 Ἀπριλίου ἐπιστημείωσίν σας λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρτηρήσωμεν εἰς Ὑμᾶς Κύριε Συνάδελφε ὅτι ὁμοίαν μὲ τὴν τῆς Ἱταλικῆς πρεσβείας αἰτησὶν περὶ τινῶν τῶν ἐν Λαυρίῳ σκωριούχων σωρῶν ὑπεβλήθη ἡμῖν καὶ ὑπὸ τοῦ Κ. Θ. Δ. Χερδραίχ πληρεξουσίου τοῦ Κ. Ι. Β. Σερπιέρη, ἰδίως δὲ περὶ τῶν σωρῶν Πασσᾶ Ἐργαστηρίων, Κυπριανοῦ Πουνταζέζας, καὶ Πλάκας.

Μολονότι ἀπ' ἀρχῆς ἀγεγνώρισε τὸ Ὑπουργεῖον τὴν σπουδαιότητα τῆς ἀνακαμινεύσεως τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου καὶ ἐπεθύμει νὰ προσελκύσῃ εἰς τὸν τόπον ξένα κεφάλαια πρὸς ἰδρύσιν τοιούτων μεταλλουργικῶν καταστημάτων, μόλα ταῦτα δὲν ἠδύνατο νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὅσω ἐπεθύμει ταχέως τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν καὶ νὰ ἀποφανθῇ ὀριστικῶς ἐφ' ὅλων τῶν σκωριούχων θέσεων, καθόσον ὑπάρχει δίκη ἐκκρεμῆς μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς κοινότητος Κερατέας περὶ τῆς κυριότητος τῶν παρακειμένων δασῶν, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κεῖνται πολλοὶ τῶν σωρῶν τούτων. Δὲν ἔλλειψεν ὁμως τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ὑποδείξῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀρχίσωσι τὰς ἐργασίας των διὰ τῶν σωρῶν τῶν κειμένων ἐκτὸς τοῦ δασώδους μέρους ἥτοι ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ ἐδάφους, ἐφ' ὧν δὲν ὑπῆρχε διένεξις τις, ἢ ἀμφισβήτησις, βραδύτερον δὲ, περαιωμένης τῆς ἐνώπιον τοῦ ἐφετείου ὑφισταμένης περὶ τοῦ δάσους δίκης, τὴν ὁποίαν ἐπ' ἐσχάτων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπισπεύδει τὸ Ὑπουργεῖον ἥθελε λυθῇ ὀριστικῶς καὶ καθολοκληρίαν τὸ ζήτημα τοῦτο. Ἀλλὰ καὶ τότε εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἐλάβομεν τὴν ἀπάντησιν, ὅτι σπουδαία ἐπιχείρησις δὲν ἠδύνατο νὰ λάβῃ χώραν μὲ μόνον πέντε ἢ ἕξ σωροὺς καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ καταβάλῃσι μεγάλα κεφάλαια.

λατα ἐν τῇ ἀβεβαιότητι διατελοῦντες περί τῶν λοιπῶν σωρῶν.

Ἐπανερχόμενοι ἐπὶ τοῦ προκειμένου σπεύδομεν νὰ χορηγήσωμεν εἰς ὑμᾶς τὰς ζητουμένας πληροφορίας. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν καὶ τὸ τοπογραφικὸν σχέδιον τὸ ὁποῖον μεταβάντες ἐπιτοπίως συνέταξαν ὁ παρ' ἡμῖν ὀρυκτολόγος Κ. Α. Κορδέλλας καὶ ὁ λοχαγὸς τοῦ Μηχανικοῦ Κ. Α. Μπουρῆς οἱ σωροὶ Πασσᾶ, Πουνταζέζας, Κυπριανοῦ, καὶ Πλάκας κεῖνται ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ μέρους, ὁ δὲ τῶν ἐργαστηρίων κατὰ τὸ ἐν ἑβδομον κεῖται ἐπὶ γυμνοῦ ἐδάφους, τὰ δὲ λοιπὰ ἐντὸς τοῦ δασώδους μέρους, ὥστε ἐπὶ τῶν σωρῶν αὐτῶν τῶν κειμένων ἐκτὸς τοῦ δασώδους μέρους δὲν ὑφίσταται διένεξις τις, ἢ ἀντιποιήσις.

Ἐπιστρέφομεν ὑμῖν ἐσωκλείστως τὰ διαβιβασθέντα ἡμῖν ἔγγραφα τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Ἀπριλίου 1864.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΖΑΦ. ΙΩ. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 28.

Ἀριθ. 24734

Υπουργεῖον Οἰκονομικῶν

Ἐπὶ τῇ ἐπισημειώσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου εἰς ἔγγραφον τῆς Γαλ. Πρεσβείας ἀπὸ 19 Μαΐου
ὑπ' ἀριθ. 3435.

Περὶ τῶν σκωριῶν τοῦ Λαυρίου καὶ εἰδικώτερον
περὶ τοῦ σωροῦ Ἐργαστηρίων.

Ἐπιστρέφεται πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον εἰς ὃ λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι δὲν ἔχει παντάπασι δίκαιον ὁ Κ. Σερπιέρης, παραπονούμενος ὡς

πρὸς τὰς παρουσιαζομένας δυσχερείας διὰ τὴν ἑναρξιν τῶν ἐπιχειρήσεων του, διότι ἀνέκαθε τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργείον ἐξετίμησε τὴν σπουδαιότητα καὶ τὸ ἐπωφελές διὰ τὸν τόπον τῆς ἐπιτυχίας τοιαύτης φύσεως μεταλλουργικῶν ἐργασιῶν.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμοῦ 18,854, 18983 ἀπὸ 21 Ἀπριλίου ε.ε. ἐγγράφου μας, ἀπαντῶνται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 2425 ἀπὸ 14 Ἀπριλίου ὑμετέραν ἐπιστημείωσιν, περὶ τῶν σχωριῶν τοῦ Λαυρίου, ἀπεφάνθημεν ἐν γένει ὅτι ἐπὶ τῶν σωρῶν τῶν κειμένων ἐπὶ γυμνοῦ ἐδάφους δὲν ὑπάρχει ἀξιώσις τις ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου διεκδικοῦντος μόνον τὸ κατὰ τὸν δῆμον Λαυρίου δάσος μετὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν καλυπτομένων γαιῶν καὶ λοιπῶν παραρτημάτων. Κατωνομάσαμεν δὲ εἰδικώτερον τοὺς σωροὺς Πασσᾶ, Ἑργαστηρίων, Κυπριανοῦ, Πουνταζέζας, καὶ Πλάκας, διότι καὶ παρὰ τῆς Ἰταλικῆς Πρεσβείας καὶ παρὰ τῶν ἰδίων μόνον περὶ τῶν σωρῶν τούτων μᾶς ἐξητοῦντο αἱ δέουσαι πληροφορίες, ὥστε δὲν τροποποιεῖται ἡ τεθεῖσα ἀρχὴ περὶ ὧν ἐν γένει τῶν ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ ἐδάφους κειμένων σωρῶν.

Εἰδικώτερον ὅμως περὶ τοῦ σωροῦ τῶν Ἑργαστηρίων περὶ οὗ κυρίως πρόκειται, ἴσως ἔχει ἐν μέρει δίκαιον ὁ Κ. Σερπιέρης διότι ἡ ἔκφρασις δὲν ἦτο καθ' ὁλοκληρίαν ἀκριβής.

Κατὰ τὰς ὑποβληθείσας πληροφορίες, ὑπὸ τοῦ Κ. Α. Κορδέλλα, μεταβάντος πολλάκις ἐπιτοπίως εἰς τὰς θέσεις ταύτας ὑπάρχουσιν ἀναντιρρήτως ἐντὸς μέρους τοῦ σωροῦ τούτου δένδρα αὐτοφυῆ σποράδην κείμενα ἀλλ' εἶναι ἀμφίβολον, ἂν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὁ σωρὸς οὗτος ὡς ἐντὸς τοῦ δάσους κείμενος, ἀφοῦ τὸ δάσος διατέμνεται μακρύτερον δι' ἀγρῶν καλλιεργημένων περίξ τοῦ σωροῦ εὐρισκομένων.

Ὅπως δὲποτε ἐπιθυμοῦντες νὰ μὴ παρεμβάλωμεν πρόσκομμά τι εἰς τὴν ταχεῖαν ἑναρξιν τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ Κ. Σερπιέρη ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὁποίας εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ συντρέξωμεν τὸ ἐφ' ἡμῖν, ἀποδεχόμεθα τὴν αἰτησίαν του καὶ ὡς πρὸς τὸν σωρὸν τῶν ἐργαστηρίων ὑπὸ

τὸν ὅρον τῆς χορηγουμένης ἐγγυήσεως δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἣν θέλομεν κανονίσει.

Τὴν αἴτησιν τοῦ Κ. Σερπιέρη ἐτηρήσαμεν εἰς τὸ γραφεῖον μας. Εὐχρεστηθῆτε νὰ κοινοποιήσετε εἰς αὐτὸν διὰ τῆς Πρεσβείας τὴν ἀπάντησίν μας ταύτην.

Ἐν Ἀθήναις, 23 Μαΐου 1864.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 29.

Ἀριθ. 21667.

Τελώνην Πειραιῶς.

Ὁ Κύριος Χελδράιχ μᾶς ἀνέφερεν ὅτι πρόκειται ν' ἀποστείλῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐκ Θεριοῦ ἐν φορτίον σκωριῶν τοῦ Λαυρίου πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ γείνωσιν ἐκεῖ αἱ δέουσαι ἐπιτημονικαὶ δοκιμασίαι, τὰς ὁποίας δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα ἐνταῦθα νὰ ἐνεργήσωμεν.

Θέλετε ἐπομένως δώσει εἰς Θεριοῦ τὰς ἀναγκοῖας παραγγελίας, ἵνα μὴ ἐπιφέρωσι δυσκολίαν τινα.

Ἀθήναι, τὴν 5 Μαΐου 1864.

Ὁ Ὑπουργὸς
Ζ. Ι. ΒΑΛΒΗΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 30.

Ἀριθ. 42212.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὀρυκτολόγον Κ. Α. Κορδέλλαν

Χορηγοῦμεν ὑμῖν τὴν αἰτουμένην διμηνον ἄδειαν ἀπουσίας διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὀφείλεται νὰ ἐπανέλθῃτε εἰς τὰ χρέη σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 19 Αὐγούστου 1864.

Ὁ Ὑπουργὸς
Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 31.

Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν

Περὶ τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρίου.

Διελθὼν τὰς αἰτήσεις τῶν Κ.Κ. Βερσῆ, Σερπιέρη καὶ Λαρόζα περὶ τῆς ὀριστικῆς παραχωρήσεως τῶν κατὰ τὸ Λαύριον Μεταλλείων καὶ τὰ ἐν αὐταῖς σχετικὰ διαγράμματα καὶ ἔγγραφα αὐτῶν σπεύδω νὰ ἐφελκύσω τὴν προτοχὴν τοῦ ὑπουργείου τούτου ἐπὶ τινων παρατηρήσεων ἐχουσῶν μεγίστην σημασίαν εἰς τὰς ἐνεργείας καὶ ἀποφάσεις τοῦ ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως τῶν μεταλλείων Συμβουλίου ὅπερ μέλλει νὰ ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς περὶ τῶν παραχωρήσεων τούτων, ἐπιφυλαττόμενος νὰ ἐκθέσω δι' ἐκτενοῦς πραγματείας μου τὰ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν ἐν λόγῳ μεταλλείων καὶ τὰ περὶ τῆς ἐθνοφελοῦς αὐτῶν ἐπιχειρήσεως καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν πηγαζούσης ἡθικῆς καὶ ὕλικῆς ὠφελείας τοῦ τόπου, σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου.

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ μεταλλικὸς νόμος θέτει τὸν περιορισμὸν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἐλευθέρου πολίτου, ἀποσπᾷ τὰ ὑποκείμενα τοῖς ἐπικειμένοις καὶ ἀποκαθιστῶν αὐτὰ νέαν ἰδιοκτησίαν, παραχωρεῖ ὡς τοιαύτην εἰς τρίτον τινά. Θέλομεν ὅμως ἐννοήσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ νομοθέτου ἐὰν ἀναλογισθῶμεν τὰς ὑπερβαλούσας ἐθνικὰς ὠφελείας, αἵτινες προβλέπουσιν αἱ διατάξεις αὗται τοῦ μεταλλικοῦ νόμου εἰς τὰ ἔθνη καὶ παραβάλλοντες αὐτὰς μὲ τὸν μερικὸν τοῦτον περιορισμόν.

Ἴδου τί λέγει ὁ Ξενοφῶν εἰς τὰς προσόδους αὐτοῦ· «Ὑ-»
» πᾶρχει δὲ καὶ γῆ ἥτις σπειρομένη μὲν δὲν φέρει καρπὸν
» ὀρυττομένη δὲ τρέφει πολλαπλασίους ἢ ἐὰν ἔφερε σῖτον.»

Τὰ μέταλλα εἰσὶν ἰδιοκτησίᾳ ἐθνικῇ, διότι ἡ ἐξ αὐτῶν παραγομένη ὀφέλεια εἶναι κοινὴ πρὸς ἅπαντας. Ἀλλὰ τότε μόνον ἐκπληροῦται ἐντελῶς τὸ πνεῦμα τοῦτο τοῦ νόμου καὶ παράγεται ὁ ἐπιδιωκόμενος καρπὸς δυνάμενος νὰ συν-

τελέσῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς μεταλλοβιομηχανίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς ἡθικῆς καὶ ὕλικῆς ἀναπτύξεως τῶν ἐθνῶν, ὅταν αἱ εὐνοϊκαὶ αὐτοῦ διατάξεις ἐκτελοῦνται σύμφωνα μὲ τὰς ἐμπνεύσεις αὐτῶν καὶ μὲ τὰς οἰκονομολογικάς τοῦ τόπου σχέσεις.

Ὁ μεταλλικὸς νόμος οὐδὲν ἀπ' κλειστικὸν προνόμιον παραχωρεῖ εἰς τοὺς αἰτητὰς τῶν μεταλλείων διότι τοῦτο θέτει φραγμὸν καὶ καταπνίγει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας ταύτης καὶ μάλιστα ὅταν εὐρίσκηται ὡς παρ' ἡμῖν ἐν τοῖς σπαργάνοις αὐτῆς.

Ὅσον τὰ ταιαύτης θέσεως προνόμια συντηροῦσι καὶ ἀναπτύσσουσιν εἶδη τινα τοῦ ἐμπορίου, ἐπὶ τοσοῦτον καταπιέζουσι τὴν μεταλλοβιομηχανίαν, ὅταν δι' αὐτῶν ἐκλείψει ὁ συναγωνισμός. Ὅση ποσότης ἀνθράκων, σιδήρου, μολύβδου, ἀργύρου, χρυσοῦ, ἤθελε παραχθῇ, θέλει ἐξοδευθῇ διότι διὰ τῆς μεγαλειτέρας αὐτῶν παραγωγῆς ἀναπτύσσονται ἄλλα εἶδη βιομηχανικῶν τεχνῶν καὶ οὕτω σχετικῶς ἀναβιβάζουσι τὴν ἀξίαν αὐτῶν.

« Ὁ Ξενοφὼν λέγει. « Ἀργυρίτις δὲ ὅσον πλειότερα ἀνα-
» φαίνεται καὶ ὅσον πλειότερον ἀργύριον γίνεται τοσοῦτον
» πλειότερον ἔρχονται εἰς τὸ ἔργον τοῦτο . . . Ἀργύριον
» οὐδεὶς ποτὲ ἀπέκτησε τόσον πολὺ ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ χρεῖαν
» αὐτοῦ. Ἀλλ' ἐάν τινες ἔχουσιν ἀργύριον παμπληθὲς τρέ-
» πονται περισσότερον ἐκ τῆς ἐξορύξεως νέου ἔτι ἢ ἐκ τῆς
» χρήσεως τοῦ ὑπάρχοντος. »

Αἱ παραχωρήσεις τῶν μεταλλείων παρ' ἡμῖν εἰσι καινοφανεῖς καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλω νὰ ἐφελκείσω τὰ μάλα τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπ' αὐτῶν, ἵνα αὗται ἐνεργῶνται σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ νόμου καὶ οὐχὶ προνομιακά.

Εἰς τὴν Γαλλίαν, Βέλγιον, Ἰταλίαν καὶ ἐπαρχίαν τοῦ τοῦ Ῥήνου ἔνθα ἰσχύει ὁ αὐτὸς ὡς παρ' ἡμῖν μεταλλικὸς νόμος, οὐδέποτε συμβαίνει τοιαύτη ἐκτεταμένη καὶ κατὰ συνέπειαν καταστρεπτικὴ τῇ βιομηχανίᾳ παραχώρησις,

ιδίως δὲ εἰς τὰ κυρίως λεγόμενα μέταλλα, ἅτινα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπεκτείνονται πρὸς τὰ ἔγγατα τῆς γῆς.

Ὡς ἐν παραδείγματι ἀναφέρω ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τινα περιφέρειαν τῆς Βεσφαλίας ὡς δείκνυται ἐκ τοῦ δρυκτολογικοῦ χάρτου τὸν ὅποιον ἔχω καὶ ὡς γινώσκω ἐξ' ἰδιαιτέρας μου πείρας ἐγένοντο μέχρι τοῦδε 250 παραχωρήσεις εἰς περιοχὴν 600,000 Στρεμμάτων γῆς ἐπὶ λιθανοράκων οἷτινες χορηγοῦσιν ἐργασίαν εἰς 70,000 ἐργάτας καὶ θέτουσιν εἰς κυκλοφορίαν πλεόν τῶν 300 ἑκατομμυρίων δραχμῶν κατ' ἔτος. Παραλείπω ἐνταῦθα τὰς μεταλλουργικὰς ἐργασίας τῆς αὐτῆς θέσεως. Εἰς τὸ Βέλγιον θέλομεν εὐρεῖ πλείοτερα ἀνθρακωρυχεῖα εἰς τὴν αὐτὴν περίπου ἑκτασιν. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν μολυβδομεταλλείων τῆς Σαξωνίας καὶ ἰδίως τῆς Φραιβέργης. Ἰδοὺ μὲ ποίαν ἑκτασιν παρεχωρήθησαν τὰ ἐξῆς μεταλλεῖα εἰς τὰ περίξ τῆς μεταλλουργικῆς ταύτης πόλεως ἔνθα ἡ βιομηχανία αὕτη ἀνεπτύχθη εἰς τὸ ἔπακρον.

Τὸ Beschert-Glueck	μὲ 1,300	B.	Στρέμματα
Τὸ Mord-Grube	» 1,500	»	»
Τὸ τοῦ Himmelfahrt	» 2,000	»	»

Ἐνασχολοῦνται δὲ εἰς μὲν τὸ πρῶτον 500 εἰς τὸ δεύτερον 600 καὶ εἰς τὸ τελευταῖον 1,200 ἄνδρες. Ὡστε εἰς μεταλλοῦχον χῶρον ἐκτάσεως οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 4,800 στρεμμάτων γῆς εὐρίσκουσι κανονικὴν καὶ διαρκὴν ἐργασίαν 2,300 πολῖται.

Ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Τουρκίαν ὡς ἐπαρτίρησα κατὰ τὴν τελευταίαν μου, ἐν Καραμανίᾳ τηςμικρᾶς Ἀσίας περιόδειαν, αἱ παραχωρήσεις γίνονται ἐπὶ περιορισμένης ἐκτάσεως καὶ μόνον ἐπὶ τῶν θέσεων ἐκείνων, ἐφ' ὧν οἱ ἐπιχειρηματίαι ἠδυνήθησαν διὰ τῶν ἐρευνῶν των, κατὰ προηγουμένην τῆς Κυβερνήσεως ἄδειαν ν' ἀνακαλύψωσι μετάλλευμά τι δυνάμενον νὰ χρησιμοποιηθῇ.

Τοιοιουτρόπως γεννᾶται ἡ ἄμιλα προτρέχουσι πλείοτεροι εἰς τὰ ἔργα ταῦτα καὶ ἀνακαλύπτονται οἱ τεθαμμένοι θησαυροὶ τῶν ἐθνῶν.

Ἰδοὺ Κ. Ὑπουργέ, οἱ λόγοι δι' οὓς θεωρῶ τὰς πρὸς ὀριστικὴν παραχώρησιν αἰτήσεις τῶν Κ.Κ. Βερσῆ καὶ Λαρόζα ἀπλήστους.

Οἱ Κ. οὗτοι αἰτοῦσι πρὸς παραχώρησιν ἅπασαν τὴν μεταλλικὴν περιφέρειαν τοῦ Λαυρίου, ἥτις κατὰ τὰ ἐπισυντημμένα διαγράμματα ἰδίως τοῦ Κ. Βερσῆ συγκεῖται ἐξ 100,000 Β. Στρεμμάτων γῆς ὡς ἔγγιστα.

Δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γινώσκω τὰς ὕλικὰς δυνάμεις τῶν ἐταιριῶν τούτων ἵνα συγκρίνω ταύτας μὲ τὰς ἀπαιτουμένας διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν μολυβδομεταλλείων τοῦ Λαυρίου διχάνας οὐχ' ἥττον ὅμως ὁ τρόπος οὗτος τῆς αἰτήσεως αὐτῶν, μὲ πείθει πληρέστατα ὅτι οἱ Κοι. οὗτοι εἰσὶ πάνυ ἀνιδεεῖς τῶν παρὰ τὴν μεταλλουργικὴν ἀπαιτουμένων δαπανῶν.

Ὁ Κ. Νομάρχης Ἀττικῆς ἀναφέρει εἰς τὴν γνωμοδοτικὴν ἀπὸ 26 Νοεμβρίου π. ε. ἐκθεσίᾱ του, ὅτι ὁ Κ. Βερσῆς, δύναται ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ περιουσίας νὰ διαθέσῃ πολυλὰς ἑκατοστύας χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην καὶ προτείνει εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἵνα αὕτη προβῇ ἀδιστάκτως εἰς τὴν παραχώρησιν τῶν ἐν λόγῳ μεταλλείων, ἀλλ' ἴσως ὁ Κ. Νομάρχης δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν του τὴν αἰτουμένην πρὸς παραχώρησιν ἑκτασιν καὶ ἀγνοεῖ ὅτι τὰς πολλὰς ταύτας ἑκατοστύας χιλιάδων δραχμῶν εἰς μίαν καὶ μόνην θέσιν ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κοιτάσματος ἡ μεταλλικῆς φλεβὸς ἠδύνατο διὰ προκαταβολικὰς ἐργασίας αὐτοῦ νὰ δαπανήσῃ ἐγκαταλείπων τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀπεράντου ἐκτάσεως νεκρόν. Περιττὸν θεωρῶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰδεῶν μου τούτων νὰ προστρέξω εἰς γεγονότα συμβαίνοντα καθ' ἑκάστην ἐν Εὐρώπῃ ἀρχοῦμενος ν' ἀναφέρω τὸ ἀρτισύστασον καὶ γνωστὸν παρ' ἡμῖν Μεταλλουργεῖον ἐν Λαυρίῳ τῆς ἐταιρίας Ῥοῦ καὶ Σερπιέρη, ἐφ' ὃ εἰς μίαν καὶ μόνην θέσιν διὰ τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας ἐδαπανήθησαν μέχρι τῆς στιγμῆς τριακόσαι περίπου χιλιάδες δραχμῶν.

Εἰς τὴν παρὰ τοῦ Κοι. Βερσῆ αἰτουμένην μεταλλοφόρον

ἐκτάσιν τοῦ Λαυρείου ὑπάρχουσι πλέον τῶν 150 ἀρχαίων καὶ ἐγκαταλειμμένων μεταλλείων τοῦ ἀργυρούχου μολύβδου εἰς ἃ εἰργάζοντο ἐν τῇ ἀρχαιότητι πλέον τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων ἀνδραπόδων καὶ εἰς τὴν ἀπαντῶνται προσέτι πλεῖστα ἄλλα μεταλλεύματα τῆς αὐτῆς φύσεως μὴ ἐξορυχθέντα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Ὁ σύγχρονος τῶν ἐργασίων τοῦ Λαυρίου Ξενοφῶν λέγει εἰς τὰς προσόδους αὐτοῦ.

«Ἐν ᾧ ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας ἀναρίθμητοι ἄνθρωποι εἰργάζοντο εἰς τὰ μεταλλεῖα, δὲν διαφέρουσι ταῦτα κατ' οὐδὲν τῶρα παρ' ὅτι ἐμνημόνευον, οἱ πρόγονοι ἡμῶν ὅτι ἦσαν. Καὶ τὰ σήμερον συμβαίνοντα μαρτυροῦσιν ὅτι οὐδέποτε τὰ ἀνδράποδα θέλουσι γείνει πλείοτερα παρ' ὅτι τὰ ἔργα ἔχουσι χρεῖαν. Διότι οἱ ὀρύττοντες δὲν εὕρισκousι πέρας οὔτε τοῦ βάθους οὔτε τῶν ὑπονόμων... Τῷ ὄντι οὐδεὶς γινώσκει ποῦ ὑπάρχει πλεοντέραν ἀργυρῆτις (ἀργυροῦχος μολύβδος) εἰς τὰ κατατετμημένα μέρη ἢ εἰς τὰ ἄτμητα.»

Δὲν εἶναι λοιπὸν παραδοξὸς ἡ αἴτησις τῶν ἀνωτέρω Κων. πρὸς παραχώρησιν μιᾶς τοσοῦτον μεγάλης καὶ περισπουδάστου μεταλλικῆς ἐκτάσεως εἰς τὴν ὁποίαν οὐχὶ μόνον μία ἀλλὰ πλείοτεραι ἐταιρίαι μὲ διπλάσια ἴσως κεφάλαια, δύνανται ν' ἀνασχοληθῶσι πρὸς τὴν κοινὴν προαγωγὴν τῆς ἐλληνικῆς μεταλλοβιομηχανίας. Ἐκ τῶν γνωστῶν μέχρι τοῦδε μολυβδομεταλλείων τῆς Ἑλλάδος μόνον τὰ τοῦ Λαυρίου ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῶν τοποθεσίας καὶ ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν κατὰ τὰς ἱστορικὰς παραδόσεις δύνανται ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ χορηγήσωσιν ἐργασίαν εἰς τοὺς μεταλλοεπιχειρηματίας, ὅταν ἡ Κυβέρνησις ἀφήσῃ ἐλεύθερον τὸ στάδιον τῶν παραχωρήσεων εἰς πολλὰς ἐταιρίας.

Μέχρι τοῦδε παρουσιάσθησαν ἤδη τρεῖς τοιαῦται αἰτητικαὶ ἐταιρίαι τῶν ἐν λόγῳ μεταλλείων ἡ τοῦ Κ. Βερσῆ Λαρόζα καὶ Σερπιέρη.

Ὡς πρὸς τὴν ἐταιρίαν τοῦ Κ. Βερσῆ δὲν δύναμαι νὰ ἐκφράσω οὐδὲν ἄγνοῶν τὰς προτέρας αὐτῆς περὶ τῶν μεταλλ-

λείων ἐπιχειρήσεις, καθ' ὅσον ὁμως ἀφορᾷ τὴν τοῦ Κ. Σερπιερου, ἣτις συνδέεται μὲ πολλὰς ἄλλας τοιαύτης φύσεως ἐργασίας καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο, ὅτι ἡ Ἑταιρία αὕτη διευθυνομένη ὑπ' ἀνδρῶν ἐχόντων μεγίστην πείραν περὶ τῶν ἐργασιῶν τούτων καὶ δυναμένων νὰ ἐκτιμήσωσι τὰς δυσχερείας καὶ περιπετείας τῶν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν, ὑπόσχεται διὰ τῶν μελετουμένων ἐν Λαυρίῳ ἐργασιῶν αὐτῆς νὰ γείνη πρόξενος ἐν Ἑλλάδι πολλῶν ὠφελειῶν. Ὑπολείπεται νῦν ἡ αἵτησις τοῦ Κ. Λαρόζα. Ὁ Κύριος οὗτος μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ μεταλλικοῦ νόμου δὲν ἔπαυσε ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπασχολῇ ἐπὶ ματαίῳ καὶ ἐμπαίζει τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους μὲ τὰς παραλόγους αὐτοῦ αἰτήσεις μὲ τὰς ἐνστάσεις καὶ μὲ τὰ περὶ τοῦ εὔρετοῦ δικαίωματα περὶ ὧν ἀνεξαιρέτως τῶν μεταλλείων τῆς Ἑλλάδος. παρουσιάζόμενος ἀείποτε, ποτὲ μὲν ἐν ἰδίῳ ὀνόματι ποτὲ δὲ πάλιν ὡς ἀντιπρόσωπος ἀγωνύμου τινὸς εταιρίας· ἀλλ' οὐδέποτε ἐπαρουσίασεν ἐπισιμότητα τινα δυνάμενην νὰ ἐφελκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. Τοιουτοτρόπως δὲ παρεμβάλλει ἀείποτε προσκόμματα εἰς πᾶσαν παρ' ἄλλης τινὸς εταιρίας, γενομένην αἵτησιν.

Καὶ ταῦτα συμβαίνουσιν διότι ὁ μεταλλικὸς νόμος δημοσιευθεὶς, ἔμεινε καὶ μένει μέχρι τοῦδε ὡς σκελετὸς ἄνευ ὀδηγῶν καὶ διασαφήσεων τῶν διατάξεων αὐτοῦ.

Ὁ κλάδος τῶν ὀρυκτῶν, ὅστις παρ' ὧν τῶν εὐνομουμένων ἐθνῶν περιποιεῖται καὶ οὕτω ζωογονούμενος ἀναπτύσσει καὶ πολλαπλασιάζει τὰς ζωτικὰς πηγὰς τοῦ ἔθνους παρεμειλήθη κατὰ δυστυχίαν παρ' ἡμῖν καὶ μάλιστα ἐσχάτως ἔνεκεν τῶν περιστάσεων ἐρρήθη ἀφανὲς καὶ ἄσχημον.

Ἐνόσω δὲ μένει τοιουτοτρόπως δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι καὶ πλείστοι ἄλλαι ὁμοίαι τοῦ Κ. Λαρόζα αἰτήσεις θέλουσι παρουσιασθῇ αἰτοῦντες ἅπαντα τὰ ὀρυκτὰ τῆς Ἑλλάδος γνωστῶν τε καὶ ἀγνώστων καὶ παρουσιάζοντος δικαίωματα εὔρετοῦ ἐπ' αὐτῶν καὶ οὕτω δι' ἐνὸς χαρτοσήμου λεπ. 25 νὰ ἐμπαίξωσι τὴν τε Κυβέρνησιν καὶ ἅπαν τὸ ἔθνος.

Ἐπιφυλάσσομαι νὰ διαπραγματευθῶ ἐκτενέστερον περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀρκοῦμενος νὰ ἐφελκύσω τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπ' αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκθέσω τὰς ἐλλείψεις τῶν συνοδευόντων τὰς ἀνωτέρω αἰτήσεις διαγράμμάτων τῶν ἐταίριων.

Τὰ διαγράμματα τοῦ Κ. Βερσῆ παρουσιάζουσιν ἑκτασιν 100.000. Β. Στρεμμάτων γῆς ὡς ἔγγιστα. Ἐν αὐτοῖς οὐδὲν ἕτερον καταφαίνεται ἢ ἡ κατὰ μείζονα κλίμακα ἀντιγραφῇ τοῦ γαλλικοῦ τοπογραφικοῦ χάρτου τοῦ δήμου Λαυρίου τῆς Ἀττικῆς ἐστολισμένη κατὰ φαντασίαν μὲ σχήματα ποικίλα λόφων καὶ ὁρέων μὴ ὑπαρχόντων ἐν τῇ φύσει. Οὐδεμίαν καταδείκνυται ἐν αὐταῖς θέσις ἐνθα ἀπαιτῶνται τ' ἀρχαῖα μεταλλεῖα ἢ αἱ ἐνεργηθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ καθ' ἣν οὗτος ἀναφέρει, ἐκ μεταλλομαστύσεις, αἵτινες ὀφείλουσι νὰ καταφαίνωνται ἐπὶ τοῦ σχεδίου. Ἐν τοῖς αὐτοῖς διαγράμμασι δὲν διακρίνονται τὰ ὅρια τῶν ιδιοκτησιῶν τῆς Μονῆς, τῶν ἀδελφῶν Μαρχέλλου καὶ τῆς Κοινότητος τοῦ δήμου τούτου, αἵτινες συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν αἴτησιν ταύτην καὶ ἐφ' ᾧ πρέπει νὰ στηρίζεται ἐν τῇ πράξει τῆς πρᾶχωρήσεως καὶ τὸ πρὸς τὸν ιδιοκτήτην τῆς γῆς ὀφειλόμενον μέροςμα.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ὅρια, ὡς διίσχυρίζεται ὁ Κ. Βερσῆς εἰς τὴν ἀπὸ 14 9δρίου π. ε αἰτιολογητικὴν ἐκθεσιν αὐτοῦ κατὰ τῆς ὀρθῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ τυπογραφείου Κ. Βουγιούκα, δὲν ἀπολήγουσι πράγματι εἰς ἀμετάβλητα σημεῖα ὡς ἐννοεῖ ἡ ὑπ' ἀριθμ. 106 τῆς 12 9δρίου τοῦ 1861 ἐγκύκλιος. Ἐκτὸς τοῦ περιβρεχομένου μέρους παρὰ τῆς θαλάσσης, ὅπερ ἀποτελεῖ τὸ φυσικὸν ὄριον τοῦ Σουνίου ἀκροτηρίου (Καβοκολόνες) καὶ τοῦ χωρίου Μητροποῦζι οὐδὲν ἕτερον σημεῖον τοῦ διαγράμματος δύναται νὰ παραβάλλω μετὰ τῆς φύσεως τοῦ τόπου τούτου, τὸ ὅποιον πλειστάκις περιηγήθην κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου.

Τὸ σημεῖον Α. ὡς ἀναφέρει δὲν ἀπέχει 2000 μέτρα ἐκ τῆς κορυφῆς τοῦ Βρωμοπουσίου εἶναι ἐντελῶς ἐσφαλμένη διότι αὕτη δὲν ὑπάρχει ἐπὶ κορυφῆς ὄρους κατ' αὐτὸν, ἀλλ' εἰς τι παρά-

λίον, λαβοῦσα τὴν ὀνομασίαν τῆς ταύτης ἐκ τινος ἐν τῇ παρα-
 λία ἀχρήστου φρέατος, τὸ ὅποιον ἀπέχει 2350 μ. ἐκ τοῦ ση-
 μείου Α. τοῦ διαγράματός του Τὰ σημεῖα Β. Γ. εἰσὶν ἐντελῶς
 ἰδανικὰ καὶ δὲν δύνανται νὰ προσδιορισθῶσιν ἀκριβῶς, διότι ὁ
 Σχεδιογράφος παρέλειψε νὰ διαγράψῃ τὸν μῦλον τοῦ Λευθέρη
 κατοίκου τοῦ χωρίου Κερατέας, καὶ τὸν ἐκεῖ ρέοντα ποταμὸν,
 ἅτινα ἠδύναντο τουλάχιστον νὰ χρησιμεύσωσι ὡς ἀμετάβλητα
 σημεῖα, καθὰ εὐρισκόμενα εἰς τὰ πέριξ τῶν σημείων τούτων.

Ἐπίσης δὲ καὶ τὰ σημεῖα Ζ. καὶ Η. εἰσὶν ὁλῶς ἰδανικὰ
 καὶ δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσι ὡς ὅρια, ἰδίως δὲ τὸ ση-
 μεῖον Η τὸ ὅποιον ἐγκλείει τὴν αἰτουμένην περιοχὴν καὶ τὸ
 ὅποιον μένει ἐντελῶς ἀόριστον, ἐν ᾧ ἔπρεπε πρὸ παντὸς ἄλλου
 νὰ ᾔνε ἀκριβῶς προσδιορισμένον ἐπὶ τῆς φύσεως.

Ἡ παραχώρησις ἐνὸς μεταλλείου ἀποκαθίσταται διὰ τοῦ
 νόμου κτῆμα παντοτεινὸν ἐνὸς τρίτου πρέπει ἄρα νὰ ᾔσιν ἀ-
 κριβῶς προσδιορισμένα τὰ ὅρια αὐτοῦ πρὶν τῆς πράξεως τῆς
 Κυβερνήσεως διὰ σημείων ἀμετατρέπτων καὶ τακτικῶν καὶ
 οὐχὶ δι' ἐρυθρῶν γραμμῶν ἐπὶ τοῦ χάρτου λαμβανομένων
 κατὰ διάκρισιν τοῦ σχεδιογράφου ἐντὸς τοῦ γραφείου αὐτοῦ.

Ἄμεσον συμφέρον ἔχει καὶ αὐτὸς ὁ αἰτητὴς καὶ ὁ μέλλων
 ἐπιχειρηματίας ἐνὸς μεταλλείου ἵνα ἐξασφαλίσῃ προηγουμέ-
 νως τὸ μέλλον κτῆμα αὐτοῦ ἐφ' ὃ προτίθεται νὰ δαπανήσῃ
 πολλὰς ἑκατοστῆς χιλιάδων δραχμῶν. Πέποιθα δὲ ὅτι καὶ
 ὁ ἴδιος δὲν ἠθέλην οὐδέποτε ἐπιθυμήσῃ νὰ περιπέσῃ ἕνεκα
 τῆς ἀορίστου ὁροθεσίας τοῦ ὑπογείου κτήματος αὐτοῦ εἰς δι-
 καστικούς ἀδιεξόδους καὶ πολυδαπάνους ἀγῶνας μετ' ἄλλου
 τινὸς ἐὰν τυχὸν εἰς τὸ μέλλον ἀνεκαλύπτετο πλουσιπάρο-
 χον μεταλλεῖον εὐρισκόμενον εἰς ἐν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀλλὰ
 μὴ ἐπακριβῶς προσδιορισμένων σημείων τῆς ἰδιοκτησίας του.
 Ὡστε αἱ παρατηρήσεις μας αὗται τῶν ἐναντίον τοῦ νόμου
 ἐλλείψεων εἰσὶν εὐλογοὶ καὶ λυσιτελεῖς πρὸς αὐτοὺς τοὺς
 ἰδίους αἰτητάς.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ παρεμβάλλῃ προσκόματα εἰς
 τὰς ἐθνοφελεῖς αὐτῶν ἐπιχειρήσεις, οὐχ' ἥττον ὀφείλει αὕτη

νά εξασφαλίζῃ καὶ αὐτοὺς καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν τοῦ ἄλλου καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον.

Ὁ Κύριος Λαρόζας, ὡς συνήθως πράττει εἰς τὰς αἰτήσεις του, οὐδὲν εἰσέτι ἐπαρουσίασεν διάγραμμα, ἐκ δὲ τῆς ἀορίστου αἰτήσεώς του δὲν καταφαίνεται ἡ ἔκτασις τοῦ πρὸς παραχώρησιν αἰτουμένου μέρους.

Τὰ ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας Σερπιέρη ὑποβληθέντα διαγράμματα εἰσι τακτικὰ καὶ τεχνιέντως σχεδιογραφημένα. Ἐν αὐτοῖς καταφαίνονται τὰ μεταλλοῦχα ἀσφώματα διὰ διατομῶν αἱ ἐργασίαι τῶν ἀρχαίων, αἱ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ παρασιαζόμεναι φλέβες τοῦ ἐνθείου μολύβδου καὶ πᾶν ὅτι ἄλλο ἀπαιτεῖται δι' ἐν ὀρυκτολογικὸν καὶ πρὸς παραχώρησιν ἀρμόζον διάγραμμα. Αἱ παρ' αὐτοῦ αὐτούμενοι μεταλλοῦχοι χώροι, εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς αἰτουμένης πρὸς παραχώρησιν παρὰ τοῦ Κ. Βερσῆ περιφερείας καὶ ἀποτελοῦσι μόλις τὸ ἐν ἑκτον τῆς ἐκτάσεως αὐτῆς. Εἰσὶν ἀκριβῶς προσδιορισμένα διὰ σημείων γνωστῶν καὶ ἀμετατρέπτων ἐν τῇ φύσει δυναμένων εὐκόλως ν' ἀνευρεθῶσι καὶ νὰ προσδιορισθῶσιν ἐν καιρῷ τῆς ἐγκαταστάσεως. Ἐπ' αὐτῶν δὲ τῶν διαγραμμάτων καταδεικνύονται καὶ τὰ ὅρια τῆς ἰδιοκτησίας εἰς ἣν τὰ μεταλλεῖα ταῦτα ἀπαντῶνται.

Οὐχ ἥττον ὁμως καὶ ἡ ἐταιρία αὕτη δὲν ἠρξέσθη νὰ αἰτήσῃ πρὸς παραχώρησιν μίαν μεταλλιφόρον θέσιν εἰμὴ τρεῖς τοιαύτας ἐχούσας ἐν συνόλῳ ἑκτασιν 17500 Β. στρεμμάτων ὡς ἑγγίστα ἦτοι τὸ μεταξὺ Χάβουζι, Σούρεζι, Χειρομάμη καὶ Σπιθαροπούσι κείμενον μεταλλεῖον ἐκτάσεως 8600 Β. στ. τῆς Σπελαζέζας (μέλανος σπηλαίου) ἐκτάσεως 5400 Β. στ. καὶ τὸ τοῦ Βελετουρίου παρὰ τῷ Θορικῷ ἐκτάσεως 3500 Β.στ. Ὡστε ὡς πρὸς τὸ μέρος τοῦτο θεωρῶ τὴν αἴτησιν τῆς Ἑταιρίας Σερπιέρη ἐπίσης ἐλλειπῇ.

Ἡ Ἑταιρία τοῦ Κ. Βερσῆ ἀναφέρει ὅτι ἐνήργησε μεταλλομαστεύσεις, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐπισύναψεν ἀπόδειξιν τῆς ἀδείας τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ Ὑπουργείου ἢ ἄλλην τινὰ ἀπόδειξιν δυναμένην νὰ πείσῃ τὴν κυβέρνησιν περὶ τῶν ἐνεργηθέντων παρ' αὐτῆς ἐργασιῶν. Ἡ δὲ τοῦ Κ. Σερπιέρη ἐπισυνάπτει εἰς

τὴν αἰτήσιν αὐτῆς μίαν ἀπλὴν μόνον ἀδειαν, ἐξ ἧς οὐδὲν ἑτερον καταφαίνεται εἰμὴ ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῆς κοινοῦτος Κερατέας, ὡς ιδιοκτῆτης τοῦ Λαυρίου παρεχώρησε πρὸς αὐτὴν τὸ δικαίωμα τῶν ἐρευνῶν ἐντὸς τῆς ιδιοκτησίας αὐτῆς, ἐν ᾧ καὶ ἡ ἑταιρία αὕτη ἀναφέρει διὰ τῆς ἀπὸ 10 Ἰουνίου π. ε. πρὸς τὴν Νομαρχίαν ἐκθέσεώς της ὅτι ἐνήργησεν ἐκτενεῖς ἐρεῦνας ἐντὸς τῶν ἀρχαίων μεταλλείων.

Συνεπεία τῶν ἄνω ἐκτεθέντων λόγων προτείνω.

1. Ἡ Κυβέρνησις ν' ἀναθέσῃ εἰς τὰ ἀρμόδια περὶ τῶν μεταλλείων πρόσωπα τὴν σύνταξιν λεπτομερῶν διασαφήσεων τῶν ἀρθρῶν τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου, νὰ ὀρίσῃ δι' αὐτῶν τὸν τρόπον τῶν προαπαιτουμένων διὰ τὴν παραχώρησιν ἐνὸς μεταλλείου ἐρευνῶν ἐκ μέρους τῶν αἰτητῶν, τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς παραχώρησιν ἔκτασιν καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο ὑπάρχει ἀσφαρὲς ἀποκαλιπτόν ἐκάστοτε ἐλλειπίς τὰς περὶ μεταλλείων αἰτήσεις.

2) Καθόσον δὲ ἀφορᾷ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰς ἐν λόγῳ αἰτήσεις, ἵνα μὴ παρεμβληθῶσι προσκόμματα καὶ μαρανθῇ ὁ ζήλος τῶν αἰτητῶν, ἀποβρίπτομένων τῶν αἰτήσεων αὐτῶν. προτείνω νὰ παραχωρηθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τῶν ἐρευνῶν καὶ τῶν προκαταρκτικῶν αὐτῶν ἐργασιῶν ἀποκλειστικῶς ἀφ' ἐνὸς μέχρι τριῶν ἐτῶν, νὰ ἐπιβληθῇ δὲ καὶ βεβαιωθῇ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως. τὸ περὶ ὀριστικῆς παραχώρησεως δικαίωμα πρὸς αὐτοὺς, μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διςστήματος καὶ μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν ἤδη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐξορυττομένων μεταλλιζόρων κοιτασμάτων ἢ τὴν ἀνακάλυψιν νέων νεῶν.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν πρέπει νὰ προσῇ εἰς τὴν προσωρινὴν ταύτην παραχώρησιν τῶν ἐρευνῶν πρὶν ἢ ἐκτελεσθῶσιν οἱ ἐξῆς ὅροι.

α.) Νὰ ἀποβρίθῃσι τὰ δικηγράμματα τῆς Ἑταιρίας τοῦ Κ. Βερσῆ ἕνεκα τῆς ἀπλήτου καὶ ἀδικαιολογήτου αὐτῶν ἐκτάσεως καὶ τῶν ἀνωτέρω ἤδη ἐκτεθέντων ἐλλείψεων αὐτῶν, νὰ ὑποβάλῃ δὲ ἡ Ἑταιρία αὕτη νέα δικηγράμματα ἐκτάσεως

μὴ ἀνωτέρας τῶν 5000 ἕως 8000 Β. στ. περιφερείας τῆς μεταλλοῦχου θέσεως, εἰς τὴν καθ' ἣν ὁ Κ. Βερσῆς, ἀναφέρει ἐνῆργησε μεταλλομαστεύσεις ἤτοι εἰς τὴν θέσιν Βρωμοποῦσι. Τὰ σχέδια ταῦτα νὰ διχγραφθῶσι σύμφωνα μὲ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα καὶ νὰ ἐξετασθῶσιν ἐπὶ τούτῳ προηγουμένως παρὰ περὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ὡς ἐπαρτήρησα κατὰ τὸ 1860 καὶ 1863 ὅτε κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου περιηγήθην τὸ μέρος τοῦτο ἀπαντῶνται εἰς τὴν ἐπιράνειαν μεταλλικαὶ φλέβες ἐνθείου μολύβδου 2 ἕως 5 ὑφεκατομέτρων πάχους, ἐντὸς τοῦ Σχιστολίθου, αἵτινες κατέρχονται εἰς τὰ ἔγκατα τῆς γῆς.

Εἰς τὰ πέριξ αὐτῶν ἤτοι εἰς τὴν Σπελαζέζαν ἀπαντῶνται καὶ τὰ ἐγκαταλελειμμένα μεταλλεῖα εἰς ἃ ὑπάρχουσιν ἐκτενέσταται ἐργασίαι τῶν ἀρχαίων.

β'.) Ν' ἀπορρίφθωσιν αἱ δύο ἐκ τῶν τριῶν αἰτήσεων τῆς ἐταιρίας Σερπιέρη καὶ νὰ παραχωρηθῇ πρὸς αὐτὴν τὸ δικαίωμα τῆς ἐρεῦνης εἰς μίαν ἐκ τῶν θέσεων τούτων εἰς ἣν οὗτος ἤθελεν ἐκλέξει ἢ νὰ παραχωρηθῇ πρὸς αὐτὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐρεῦνης τὸ μεταξὺ τῶν θέσεων Χάβουζι, Σούρεζι, Χειρομάμι καὶ Σπιθαροποῦσι κείμενον μεταλλεῖον, τὸ ὁποῖον οὗτος ἐπίσης αἰτεῖ, καὶ ἐντὸς τοῦ ὁποῖου εὐρίσκονται αἱ ἐνεργούμεναι παρ' αὐτοῦ μεταλλουργικαὶ ἐργασίαι.

γ'.) Αἱ παραχωρηθησόμεναι περιφέρειαι τῶν μεταλλιοφόρων θέσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν ἐρευνῶν καὶ τῶν προκαταρκτικῶν ἐργασιῶν τῶν ἐταιριῶν δὲν πρέπει νὰ συμπίπτωσιν ἀλλήλαις, ἀλλὰ τὰ ὅρια αὐτῶν νὰ ὑφίστανται τοῦλάχιστον 200 μέτρα.

Ὅταν μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ ἀνωτέρω χρονικοῦ διαστήματος δυνήθωσιν αἱ ἐταιρίαι αὗται ν' ἀνακαλύψωσι τὰς μεταλλοῦχους κοιτίδας καὶ τὰς φλέβας τοῦ ἀργυρούχου μολύβδου καὶ ὅταν ὁ Ὀρυκτολόγος τῆς Κυβερνήσεως βεβαιωθῇ ἐπὶ τῷ τόπῳ τῶν ἐκμαστεύσεων αὐτῶν περὶ τῆς πραγματικῆς ὑπάρξεως τοῦ μετάλλου, τῶν ἐνεργηθέντων παρ' αὐτῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ μετάλλου, τότε μετὰ

πεποιθήσεως, δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ προβῇ εἰς τὴν δριστικὴν ταύτην παραχώρησιν. Ἡ παραχώρησις αὕτη τότε πρέπει νὰ γείνη ἢ ἐφ' ὅλης τῆς ἐκτάσεως ἢ τις προσωρινῶς ἢ θελε παραχωρηθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν τῶν ἐρευνῶν πρὸς τὰς ἐταιρίας ταύτας, σύμφωνα μὲ τὰ τακτικὰ αὐτῶν διαγράμματα ἐὰν αἱ ἐργασίαι τῶν ἐπεκτάκων ἐπ' αὐτῆς ἢ καὶ νὰ περιορίσῃ αὐτὴν μόνον ἐπὶ τοῦ μεταλλιφόρου χώρου καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ ἐνθα ἐνεργεῖται ἡ ἐξόρυξις.

δ'.) Νὰ ἀφαιρεθῇ δὲ ἀπ' αὐτῆς τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐὰν μετὰ παρέλευσιν τοῦ ἐνὸς ἔτους οὐδεμίαν ἐνήργησαν ἐκμάστευσιν.

Διὰ τοιαύτης τακτικῆς πράξεως πέποιθα ὅτι καὶ αἱ ἐργασίαι τῶν ἐταιριῶν θέλουσι διευκολυνθῇ καὶ ἐξασφαλισθῇ καὶ μέγα μέρος τοῦ μεταλλιφόρου Λαυρίου θέλει μένει εἰσέτι ἐλεύθερον εἰς τὴν ἀμιλλαν ἐτέρων τυχόν παρουσιασθησομένων ἐταιριῶν. Ἐν ᾧ διὰ τῆς ἀποκλειστικῆς παραχωρήσεως τῆς περὶ σπουδάστου ἐκτάσεως τοῦ μεταλλιφορίου Λαυρίου εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐταιρίας τῶν Κων Βερσῆ καὶ Σερπιέρη οὐδὲν ἄλλο θέλει γείνει ἢ ἡ ὑποδούλωσις καὶ γέλωσις τῶν μετὰλλων καὶ ἡ κατάπνιξις τῆς ἀρτιγενοῦς ταύτης διὰ τὴν Ἑλλάδα βιομηχανίας, ἣ τις μόνον διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ τῶν διαφορῶν ἐρευνῶν καὶ ἐργασιῶν δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ.

Ἐν Ἀθήναις, 19 Ἰανουαρίου 1863.

Εὐπειθέστατος

Α. Κορδέλλας Ὁρυκτολόγος.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ 32.

Ἀριθ. 9033.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Πρὸς τὸν παρὰ τῷ ὑπουργεῖῳ ὀρυκτολόγον

Κύριον Ἀνδρέαν Κορδέλλαν.

Συνεπεία τῆς αἰτήσεώς Σας χορηγοῦμεν ὑμῖν ἄδειαν ἀπουσίας ἵνα μεταβῆτε εἰς τὸ Λαύριον καὶ παρασταθῇτε εἰς

τὴν καμίνευσιν τῶν σκωριῶν. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ἀδείας
σας νὰ ἐπανέλθῃτε εἰς τὰ καθήκοντά σας.

Ἀθῆναι, 22 Φεβρουαρίου 1868

Ὁ Ὑπουργός

Σ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΕΠΓΡΑΦΟΝ 33.

Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν

Κύριε Ὑπουργέ.

Προκειμένου νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐν Λαυρίῳ τῆς Ἀττικῆς
σπουδαιόταται μεταλλουργικαὶ ἐργασίαι εἰς τὰς ὁποίας παρ-
εκλήθην ἀπὸ τῆς ἐνεργούσης αὐτὰς ἰδιωτικῆς ἐταιρίας νὰ
λάβω ἐνεργὸν μέρος. Σὰς παρακαλῶ, Κύριε Ὑπουργέ, νὰ εὐ-
αρεστηθῇτε νὰ μοὶ χορηγήσῃτε ἐτήσιαν ἀπουσίας ἀδείαν.

Οὐδέποτε Κύριε Ὑπουργέ, ἤθελον ἀνεχθῆ νὰ ἐργασθῶ εἰς
ἰδιωτικὰ ἔργα, εἰάν ἔβλεπον ὅτι αὐτὰ δὲν συνεδέοντο μὲ τὸ
γενικὸν ἐθνικὸν συμφέρον τῆς πατρίδος. Ὅτι δὲ καὶ ἄλ-
λοτε πολλάκις καὶ τοι ζητηθεῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸς ἐξα-
γωγὴν τοιούτων ὀρυκτολογικῶν ἔργων, μὲ ὅρους οὐκ εὐκα-
ταφρονήτους, ἡρνήθην χάριν τοῦ ἀγνοῦ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡ-
μῶν αἰσθήματος, εἶναι γνωστὸν τῷ ὑπουργείῳ.

Ἀλλ' ὅμως ἐν τῇ παρουσίᾳ περιστάσει, Κύριε Ὑπουργέ,
βέβαιος ὢν, ὅτι αἱ ἐν λόγῳ ἐργασίαι τοῦ Λαυρίου, μεγάλα
ὑπισχνόμεναι νὰ πράξωσι κοινωφελῆ καὶ ἐθνοφελῆ συμφέ-
ροντα, ἀναπτύσσουσαι τὴν μέχρι τοῦδε νεκρὰν διατελοῦσαν
ἐκ τῶν μετᾶλλων βιομηχανίαν, τὴν πρωτίστην πηγὴν τῆς
εὐημερίας τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐμὲ δὲ δύνανται νὰ καταστήσωσιν
ἐμπειρότερον καὶ τελειότερον περὶ πάσας τὰς γνώσεις ὅσαι
εἰς τὴν ῥηθείσαν ἐπιστήμην ἀνάγονται καὶ οὕτω τελειότερος
γινόμενος καὶ τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι πολλῶ χρησιμώτερος νὰ
φανῶ, ἀπεφάσιστα νὰ σὰς ζητήσω τὴν ἐνιαύσιον ταύτην ἀ-
δείαν.

Σὰς ὑπόσχομαι δὲ, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι καὶ ἐν ἀδείᾳ δια-
τελὼν θέλω θεωρεῖ ὡς πρῶτιστον καὶ ἱερὸν καθήκόν μου τὴν

ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου καὶ θέλω εἶμαι πρόθυμος νὰ διεξαγάγω αὐτὴν μεθ' ἀπάσης προθυμίας καὶ ζήλου ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀνταμοιβῆς, ὅσας τις ἤθελον ζητηθῇ ἢ πρὸς γνωμοδότησιν ἢ ἐπὶ παρουσιασθησομένων αἰτήσεων, ἢ πρὸς ἐξέτασιν διαφόρων τῆς Ἑλλάδος ὀρυκτῶν, ὅταν μάλιστα ταῦτα μοὶ ἀποστέλλονται εἰς τὸ ἐν Λαυρίῳ μεταλλουργεῖον, ἐνθα ὑπάρχουσι προχειρότερα πάντα τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀναγκαιοῦντα μέσα ὧν δυστυχῶς στερεῖται τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον.

Περὶ τὸν νομίζω νὰ προσθέσω, Κ. Ὑπουργέ, ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἅπασαι σχεδὸν αἱ Κυβερνήσεις χορηγοῦσαι εἰς τοὺς ὀρυκτολόγους αὐτῶν πολυχρονίους ἀπουσιῶν ἀδείας πρὸς διεξαγωγὴν τοιούτων ἐθνωφελῶν ἔργων ἀποκτῶσιν οὕτως ὑπαλλήλους ἐμπείρους καὶ ὠφελιμωτάτους.

Παρακαλῶ λοιπὸν Ὑμᾶς, Κύριε Ὑπουργέ, ὅπως εὐαρεστηθέντες ἐπισπεύσητε νὰ μοὶ ἀπαντήσητε.

Ἀθῆναι, 7 Ἰουνίου 1863.

Εὐπειθέστατος

Α. Κορδέλλας ὀρυκτολόγος.

Παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΕΓΓΡΑΦΑΟΝ 34.

πρ. 29,303.

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Πρὸς τὸν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ ὀρυκτολόγον Κ. Α. Κορδέλλαν.

Ἀθῆναι, 13 Ἰουνίου 1863.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 7 τρ. μηνὸς αἰτησίν σας χορηγοῦμεν ὑμῖν ἄδειαν ἀπουσίας ἐνιαυσίας, ὅπως ἀσχοληθεῖτε εἰς τὰς ἐν Λαυρίῳ μεταλλουργικὰς ἐργασίας τὰς παρ' ἰδιωτικῆς ἐταιρίας διεξαγομένας. Ἀναγνωρίζοντες τὰς μεγάλας ὠφελείας, ὅσας ὑπόσχεται εἰς τὸ ἔθνος ἡμῶν ἡ προαγωγὴ τοιούτων ἐργοστασίων, οἷον τὸ ἐν Λαυρίῳ συστήθην, δὲν εὐρίσκομεν τὴν ἀπασχόλησίν σας εἰς τὸ προκείμενον ἰδιωτικὸν ἔργον ὡς ἀσχετον πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν συμφέροντα.

Ἐπαινοῦντες ἡμᾶς διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὸ αἶσθημα τοῦ πατριωτισμοῦ, ὅφ' ὧν ἐμπνεόμενοι προσφέρεσθε νὰ διεξαγάγητε πᾶσαν ὑπηρεσίαν ἀνατεθησομένην ὑμῖν, παρατηροῦμεν, ὅτι, ἐὰν πλὴν πληροφοριῶν ἢ ἐκθέσεων, τὰς ὁποίας ἐν Λαυρίῳ δύνασθε νὰ μᾶς υποβάλητε, εὑρεθῶμεν εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀναθέσωμεν ὑμῖν ἀποστολὴν τινα μακρὰν τοῦ Λαυρίου ἢ ἀδειάσας θέλει διακόπτεσθαι.

Ὁ ὑπουργὸς

Α. ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΣ.

Ὅτε κατὰ τὸ 1865 συνεζήτειτο ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὁ περὶ φορολογίας νόμος, τοῦ ἐπὶ τῶν καμινευμένων σκωριῶν ἐξεκτέου μολύβδου, ἔφερεν ὁ Κ. Κυπριάδης ἐπὶ τινων ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων, ἅτινα τότε τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργεῖον εἶχε δημοσιεύσει τὴν ἐξῆς κρίσιν.

Ἐφημερίς τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς. Ἀριθ. 6 Τόμ. Β'. τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1865 σελὶς 46.

Κυπριάδης. Ἐδῶ, Κύριοι, ἀπέναντι αὐτῆς τῆς γνωμοδοτήσεως ὑπῆρχον γνωμοδοτήσεις ἄλλαι ἐνὸς προσώπου, τὸ ὁποῖον φαίνεται ὅτι τιμᾷ τὴν Ἑλλάδα καὶ ὡς ὑπάλληλος καὶ ὡς ἐπιστήμων, γνωμοδοτήσεις ἥτις μοι φαίνεται λογικωτέρα καὶ ὀρθοτέρα ἀπὸ τὰς τῶν δικηγόρων, καὶ ἐκ τῆς ὁποίας ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς τὸ δημόσιον νὰ σκεφθῇ, ὅτι δὲν πρέπει τὸσον ταχέως καὶ ἀπροσέκτως νὰ ἀποφασίζῃ περὶ τῆς ἀποξενώσεως τοῦ δημοσίου ἀπὸ τὴν προκειμένην περιουσίαν. Αὐτὸς ὁ ὑπάλληλος εἶναι ὁ Κ. Κορδέλλας, ὅστις ἔχει τρεῖς ἐκθέσεις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν. Αὐτὸς ὁ Κορδέλλας ὡς ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶν του γνώσεων, ὡς ἐκ τῆς παρατηρήσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμε τῆς οὐσίας τῆς ἐμπεριεχομένης ἐν ταῖς σκωρίαις, στηριζόμενος καὶ εἰς πληροφορίας ἃς ἔλαβε καὶ ἀπὸ γέροντας, αὐτὸς διαβεβαιοῦ, ὅτι ἐγὼ ἐν παρόδῳ σᾶς εἶπον, ὅτι αὐταὶ αἱ σκωρίαι προήρχοντο ἀπὸ τὰ μεταλλεῖα καὶ

ἐτίθεντο εἰς αὐτὰ τὰ μέρη ἀπὸ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰ μεταλλεῖα αὐτὰ, ἐνεκα ἀτελείας τῆς τέχνης τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἢ πρὸς ἐπιρύλαξιν μιᾶς μελλούσης ἀναχωνεύσεως. Αὐτὸς δὲ ὁ Κορδέλλας λέγει, ὅτι ἐπάνω εἰς αὐτοὺς τοὺς σωροὺς τῶν σκωριῶν ἔμαθεν, ὅτι ποτὲ δὲν ἔγεινε καμμία καλλιέργεια, ποτὲ δὲν ἐπῆλθε πράξις κατοχῆς ἐκ μέρους οὐδενὸς τῶν κατοίκων. Αὐτὸς προσέτι βεβαιοῖ, ὅτι αἱ θέσεις αἱ ὁποῖαι περιέχουν αὐτὰς τὰς σκωρίας διακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας εἰς τρεῖς μάλιστα, εἰς θέσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι παράλιοι καὶ αἱ ὁποῖαι σκεπάζονται ἀπὸ τὰς συνήθεις ἀναβάσεις τῆς θαλάσσης καὶ κατὰ συνέπειαν δυνάμει τοῦ νόμου περὶ δικηρίσεως τῶν κτημάτων αὐτῶν, αἱ θέσεις αἱ περιέχουσαι σκωρίαὶ ἀνantiρρήτως ἀνήκουσιν εἰς τὸ δημόσιον· καὶ ὅχι μόνον αἱ σκωρίαὶ ἀλλὰ καὶ τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἴστανται. Κατόπιν διακρίνει τὴν λοιπὴν ἔκτασιν εἰς δύο· εἰς ἔκτασιν ἣ ὁποία εὐρίσκεται ἐπὶ ἀσκεποὺς γῆς καὶ εἰς ἔκτασιν, ἣ ὁποία εὐρίσκεται ἐπὶ τῆς δασώδους. Ὡς πρὸς τὴν πρώτην ὁ Κ. Κορδέλλας θέσας τὴν πρώτην βᾶσιν δὲν προχωρεῖ νὰ εἴπῃ ἐὰν πρέπῃ νὰ ἀνήκουν εἰς τὸ δημόσιον. Ἐὰν λέγει τὸ δημόσιον πειθῇ, ὅτι δὲν ἔλαβον κατοχὴν ἰδιωται, ὅτι αὐτὴ ἡ οὐσία δὲν εἶναι οὐσία τῆς γῆς ἀλλ' εἶναι πρόσθετος ἐπὶ τῆς ὁποίας δὲν ἔλαβον κατοχὴν τότε ἂς διαφιλονεικῇ τὸ δημόσιον τὸ δικαίωμα του. Καθόσον ἀφορᾷ ὅμως τὰς ἐσκεπασμένας ἀπὸ δάση.

Σ α κ ε λ λ α ρ ι ᾱ δ η ς. Τὰ ἔκοψαν διὰ νὰ μὴν ᾔναι ἐσκεπασμένα.

Κ υ π ρ ι ᾱ δ η ς. Αὐτὸ ἔγεινε τώρα ἐσχάτως.—Καθόσον ἀφορᾷ τὰς θέσεις αἱ ὁποῖαι κεῖνται ἐκτὸς τοῦ δάσους, αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος λέγει, ὅτι τὸ δάσος εἶναι δημόσιον, ἐπομένως εἰς τὸ ἔδαφος ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι τὸ δάσος, εἶναι δημόσιον καὶ αὐτοὶ οἱ σωροὶ τῶν σκωριῶν ἐπίσης εἶναι τοῦ δημοσίου. Ἐδῶ ὅμως ἔρχεται ὁ Κ. Χρηστόπουλος, ὁ δικηγόρος τῆς κοινότητος καὶ σᾶς διαβεβαιοῖ, ὅτι ἡ δίκη μεταξύ τοῦ δημοσίου καὶ τῆς κοινότητος ἀπέπερατώθη ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἀπεφασίσθη, ὅτι τὸ δάσος εἶναι δημοτικόν.

